

Judikatúra súdov EÚ

od 10. decembra 2016 do 17. februára 2017

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov.....	3
B.	Oblasť: Colná únia	5
C.	Oblasť: Dane	6
D.	Oblasť: Hospodárska súťaž	8
E.	Oblasť: Inštitucionálne právo	9
F.	Oblasť: Ochrana osobných údajov.....	10
G.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	11
H.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	12
I.	Oblasť: Sociálna politika	13
J.	Oblasť: Spoločná obchodná politika.....	13
K.	Oblasť: Štátna pomoc	14
L.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti	16
M.	Oblasť: Verejné obstarávanie	19
N.	Oblasť: Voľný pohyb osôb	20
O.	Oblasť: Životné prostredie.....	21
II.	Judikatúra Všeobecného súdu	22
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov.....	22
B.	Oblasť: Dane	23
C.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	23
D.	Oblasť: Hospodárska súťaž	25
E.	Oblasť: Inštitucionálne právo	26
F.	Oblasť: Mimozmluvná zodpovednosť EÚ	27
G.	Oblasť: Občianstvo EÚ	28
H.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	28
I.	Oblasť: Prístup k dokumentom	28
J.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	29
K.	Oblasť: Spoločná obchodná politika.....	30
L.	Oblasť: Štátna pomoc	32
M.	Oblasť: Životné prostredie.....	33

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-256/15 Nemeč (15. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2000/35/ES – Boj proti oneskoreným platbám – Právomoc Súdného dvora – Transakcia uzavretá pred pristúpením Slovenskej republiky k Európskej únii – Pôsobnosť – Pojem ‚obchodná transakcia‘ – Pojem ‚podnik‘ – Maximálna výška úrokov z omeškania“

Vnútroštátny súd mal v tejto veci pochybnosti, či zmluva, podľa ktorej p. Nemeč prenajal dobrovoľným hasičom cisternu, patrí do vecnej pôsobnosti smernice o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách. Tiež si kládol otázku zlučiteľnosti pravidla *ne ultra alterum tantum* s touto smernicou. Súdny dvor rozhodol, že fyzickú osobu, ktorá má živnostenské oprávnenie, treba považovať za „podnik“, a transakciu, ktorú táto osoba uzavrie, za „obchodnú transakciu“, pokiaľ táto transakcia, hoci sa netýka činnosti, na ktorú bolo vydané uvedené oprávnenie, patrí do rámca systematicky a sústavne vykonávanej nezávislej hospodárskej alebo odbornej činnosti, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu. Ďalej rozhodol, že uvedenej smernici neodporuje ustanovenie vnútroštátnej právnej úpravy, ktoré stanovuje, že nahromadené a nezaplatené úroky z omeškania prestávajú plynúť, keď ich výška dosiahne výšku istiny.

C-558/15 Vieira de Azevedo e.a (15. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a kontrola plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti – Smernica 2000/26/ES – Článok 4 ods. 5 – Poisťovňa – Likvidační zástupcovia – Dostatočné právomoci na zastupovanie – Žalovanie určitej osoby na súde“

Spornou bola v tomto prípade spôsobilosť tzv. likvidačného zástupcu zahraničnej poisťovne vlastníka vozidla, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu, byť žalovaný na súde. Súdny dvor konštatoval, že právo EÚ neukladá členským štátom povinnosť prijať takú právnu úpravu, aby likvidačný zástupca mohol byť sám žalovaný namiesto zahraničnej poisťovne, ktorú zastupuje, na vnútroštátnom súde, na ktorý sa poškodená osoba obrátila so žalobou o náhradu škody.

C-201/15 AGET Iraklis (21. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 98/59/ES – Aproximácia právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania – Článok 49 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Charta základných práv Európskej únie – Článok 16 – Sloboda podnikania – Vnútroštátna právna úprava, ktorá správnomu orgánu priznáva právomoc zabrániť hromadnému prepúšťaniu po posúdení podmienok na trhu práce, situácie podniku a záujmu národného hospodárstva – Ťažká hospodárska kríza – Obzvlášť vysoká nezamestnanosť“

Súdny dvor rozhodol, že hromadné prepúšťanie v zásade môže byť pri neexistencii dohody so zástupcami zamestnancov o návrhu hromadného prepúšťania podmienené predchádzajúcim súhlasom príslušného vnútroštátneho orgánu verejnej moci, ktorému sa tento návrh musí oznámiť.

Toto podmienenie však nesmie mať za následok pozbavenie potrebného účinku ustanovení smernice 98/59 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa hromadného prepúšťania, čo musí prípadne overiť vnútroštátny súd. Súdny dvor sa ďalej tiež zaoberal otázkou súladu vnútroštátnej právnej úpravy s čl. 49 ZFEÚ. Nakoniec rozhodol, že prípadná existencia kontextu charakterizovaného ťažkou hospodárskou krízou a obzvlášť vysokou mierou nezamestnanosti v členskom štáte nie je spôsobilá ovplyvniť ním poskytnuté odpovede.

C-555/14 IOS Finance EFC (16. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Boj proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách – Smernica 2011/7/EÚ – Obchodné transakcie medzi súkromnými podnikmi a orgánmi verejnej moci – Vnútroštátna právna úprava podmieňujúca okamžité vymáhanie istiny pohľadávky vzdaním sa úrokov z omeškania a náhrady nákladov na vymáhanie“

V tomto prípade išlo o pohľadávky za tovar a služby poskytnuté zdravotníckym zariadeniam, podliehajúcim vnútroštátnemu úradu pre zdravotnú starostlivosť. Príslušné pohľadávky boli uhradené v rámci mimoriadneho mechanizmu financovania, čo si vyžadovalo určité ústupky na strane veriteľa. Vnútroštátny súd si kládol otázku, či právo EÚ zakazuje podmieniť vymáhanie istiny pohľadávky vzdaním sa úrokov z omeškania a náhrady nákladov na vymáhanie. Súdny dvor rozhodol, že smernica o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá veriteľovi umožňuje vzdať sa vymáhania úrokov z omeškania a náhrady nákladov na vymáhanie výmenou za okamžité zaplatenie istiny splatných pohľadávok za predpokladu, že súhlas so vzdaním sa takého nároku bol udelený dobrovoľne, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

C-219/15 Schmitt (16. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Priemyselná politika – Smernica 93/42/EHS – Kontrola zhody zdravotníckych pomôcok – Notifikovaný orgán poverený výrobcom – Povinnosti tohto orgánu – Vadné prsné implantáty – Výroba zo silikónu – Zodpovednosť notifikovaného orgánu“

Spor v tejto veci sa týkal zodpovednosti notifikovaného orgánu v rámci systému zabezpečenia kvality za škodu spôsobenú nekvalitnými prsnými implantátmi. Súdny dvor rozhodol, že notifikovaný orgán nie je vo všeobecnosti povinný vykonávať náhodné kontroly, skúšať pomôcky a/alebo nahliadať do obchodných dokumentov výrobcu. V prípade existencie nepriamych dôkazov naznačujúcich možný nesúlad zdravotníckej pomôcky s požiadavkami vyplývajúcimi zo smernice o zdravotníckych pomôckach však musí tento orgán prijať všetky opatrenia potrebné na to, aby boli splnené jeho povinnosti. Súdny dvor ďalej konštatoval, že cieľom konania notifikovaného orgánu v rámci postupu vzťahujúceho sa na vyhlásenie ES o zhode je ochrana konečných príjemcov zdravotníckych pomôcok. Podmienky, na základe ktorých zavinené porušenie povinností tohto orgánu môže zakladať zodpovednosť tohto orgánu voči príjemcom, sú s výhradou uplatnenia zásad ekvivalencie a efektivity stanovené vnútroštátnym právom.

B. Oblast': Colná únia

C-547/15 Interservice (21. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colný kódex Spoločenstva – Nariadenie (EHS) č. 2913/92 – Článok 96 – Režim vonkajšieho tranzitu – Pojem ‚doprovca‘ – Nepredloženie tovaru colnému úradu určenia – Zodpovednosť – Doprovca subdodávateľ, ktorý odovzdal tovar hlavnému dopravcovi na parkovisku colného úradu určenia a opätovne prebral zodpovednosť za tento tovar pri príležitosti ďalšej dopravy“

Pojem „doprovca“, ktorý má podľa Colného kódexu Spoločenstva povinnosť predložiť tovar v nezmenenom stave colnému úradu určenia, označuje akúkoľvek osobu, vrátane dopravcu subdodávateľa, ktorá vykonáva skutočnú dopravu tovaru nachádzajúceho sa v režime vonkajšieho tranzitu Spoločenstva a prijme túto dopravu s vedomím, že tieto tovary sa nachádzajú v tomto režime. Dopravca subdodávateľ, ktorý na jednej strane odovzdal tovar hlavnému dopravcovi spolu s tranzitným dokumentom na parkovisku colného úradu určenia a na druhej strane nanovo prevzal tento tovar pri príležitosti ďalšej prepravy, má povinnosť ubezpečiť sa o predložení tovaru colnému úradu určenia a možno ho považovať za zodpovedného za neexistenciu takého predloženia iba vtedy, ak pri opätovnom prevzatí uvedeného tovaru vedel, že režim tranzitu nebol riadne ukončený, čo prislúcha overiť vnútroštátnemu súdu.

C-365/15 Wortmann (18. 1. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colná únia a spoločný colný sadzovník – Vrátenie dovozného cla – Nariadenie (EHS) č. 2913/92 (colný kódex) – Článok 241 prvý odsek prvá zarážka – Povinnosť členského štátu stanoviť zaplatenie úrokov z omeškania aj v prípade nepodania žaloby na vnútroštátne súdy“

Spoločnosť Wortmann žiadala o vrátenie antidumpingových ciel. Na podporu svojich žiadostí sa okrem iného odvolávala na vec prejednanú pred Všeobecným súdom¹, neskôr pred Súdny dvorom². Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že ak sú dovozné clá vrátane antidumpingových ciel vrátené z dôvodu, že boli vybraté pri porušení práva EÚ, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, členské štáty majú povinnosť vyplývajúcu z práva EÚ zaplatiť osobám podliehajúcim súdnej právomoci, ktoré majú právo na vrátenie, príslušné úroky, ktoré plynú od dátumu zaplatenia vrátených ciel týmito osobami.

C-679/15 Ultra-Brag (25. 1. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colná únia – Vznik colného dlhu z dôvodu nezákonného dovozu tovaru – Pojem dlžník – Zamestnanec právnickej osoby zodpovedný za nezákonný dovoz – Určenie, či ide o podvodné konanie alebo hrubú nebanlivosť“

¹ Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. marca 2010 vo veci T-401/06 *Brosmann Footwear (HK) a i. v. Rada EÚ*, EU:T:2010:67.

² Rozsudok Súdneho dvora z 2. februára 2012 vo veci C-249/10 P *Brosmann Footwear (HK) a i. v. Rada EÚ*, EU:C:2012:53.

Súdny dvor rozhodol, že právnickú osobu, ktorej zamestnanec, ktorý nie je jej zákonným zástupcom, je zodpovedný za nezákonný dovoz tovaru na colné územie EÚ, možno považovať za dlžníka colného dlhu, ktorý vznikol pri tomto dovoze, ak tento zamestnanec doviezol predmetný tovar v súlade s úlohami, ktorými bol poverený svojím zamestnávateľom a plnil príkazy, ktoré mu boli na tieto účely dané ďalším zamestnancom tohto zamestnávateľa oprávneným tak konať v rámci svojich úloh, a konal teda v rámci svojich právomocí v mene a na účet svojho zamestnávateľa. Ďalej konštatoval, že pri posudzovaní, či konanie zamestnávateľa, právnickej osoby, vykazuje znaky podvodného konania alebo hrubej nedbanlivosti, treba zohľadniť nielen konanie samotného zamestnávateľa, ale treba mu pripísať aj konanie zamestnanca alebo zamestnancov, ktorí sú v súlade s rozsahom úloh, ktorými ich poveril ich zamestnávateľ, takže konali v rámci svojich jednotlivých právomocí v mene a na účet zamestnávateľa, zodpovední za nezákonný dovoz tovaru.

C. Oblasť: Dane

C-378/15 Mercedes Benz Italia (14. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Zdaňovanie – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 77/388/EHS – Článok 17 ods. 5 tretí pododsek písm. d) – Rozsah pôsobnosti – Uplatnenie pomernej časti odpočtu dane z pridanej hodnoty zaťažujúcej nadobúdanie všetkých tovarov a služieb používaných zdaniteľnou osobou – Doplnkové plnenia – Použitie obratu ako indície“

Spoločnosť Mercedes Benz Italia v daňovom priznaní k DPH označila svoju finančnú činnosť, konkrétne poskytovanie úverov svojim dcérskym spoločnostiam, za „doplnkovú“ vo vzťahu k svojim zdaniteľným činnostiam, čo považovala za dôvod na vylúčenie úrokov získaných z týchto úverov z menovateľa zlomku slúžiaceho na stanovenie percentuálneho podielu odpočtu DPH. Podľa talianskeho daňového úradu však bol tento odpočet nedôvodný, keďže poskytovanie uvedených úverov bolo jednou z hlavných činností tejto spoločnosti. Súdny dvor preskúmal vnútroštátnu úpravu a prax vo veci samej a skonštatoval, že právo EÚ im nebráni.

C-189/15 IRCCS - Fondazione Santa Lucia (18. 1. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2003/96/ES – Zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny – Daňové úľavy – Vecná pôsobnosť – Výhody týkajúce sa splatných súm určených na pokrytie všeobecných nákladov elektrickej siete – Článok 17 – Energeticky náročné podniky – Výhody priznané takýmto podnikom len vo výrobnom sektore – Prípustnosť“

Nadácia poskytujúca liečebné a hospitalizačné služby nemohla využiť taliansky režim výhod pri úhrade tzv. všeobecných nákladov elektrickej siete. Súdny dvor v tejto veci najprv s výhradou overenia určitých skutkových okolností vnútroštátnym súdom dospel k záveru, že všeobecné náklady elektrickej siete majú daňovú povahu. Výhody v súvislosti s ich úhradou preto spadajú pod pojem „daňové úľavy“ v zmysle smernice 2003/96. Ďalej rozhodol, že smernica 2003/96 nebráni priznaniu takýchto daňových úľav na spotrebu elektriny len energeticky náročným podnikom pôsobiacim vo výrobnom sektore. Podľa Súdneho dvora nie je jeho závermi dotknutá otázka súladu vnútroštátneho práva s pravidlami o štátnej pomoci, ktorá však nebola predmetom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, a preto sa jej Súdny dvor nevenoval.

C-471/15 Sjelle Autogenbrug (18. 1. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Osobitná úprava zdaňovania prirážky – Pojem ‚použitý tovar‘ – Predaj náhradných dielov z vozidiel po dobe životnosti“

Použitým tovarom sa v zmysle smernice o DPH rozumie hmotný hnuiteľný majetok, ktorý je vhodný na ďalšie používanie v danom stave alebo po oprave, okrem umeleckých diel, zberateľských predmetov alebo starožitností a okrem vzácnych kovov alebo vzácnych kameňov tak, ako ich vymedzili členské štáty. Súdny dvor rozhodol, že použité diely, ktoré pochádzajú z vozidiel po dobe životnosti odkúpených podnikom zaoberajúcim sa opätovným využitím vozidiel od jednotlivca a ktoré sú určené na ďalší predaj ako náhradné diely, predstavujú takýto použitý tovar. Pri dodávkach takýchto dielov sa tak uplatní špecifická úprava zdaňovania prirážky.

C-37/16 SAWP (18. 1. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Zdaniteľné plnenia – Pojem ‚poskytovanie služieb za protihodnotu‘ – Platenie poplatkov v prospech organizácie kolektívnej správy autorských práv a súvisiacich práv z titulu spravodlivej odmeny – Vylúčenie“

Združenie umelcov v Poľsku požiadalo tamojšie ministerstvo financií o stanovisko k otázke, či poplatky z prázdnych nosičov a zariadení pre záznam a rozmnožovanie, platené výrobcami a dovozcami takýchto prístrojov a nosičov, podliehajú DPH. Ministerstvo financií považovalo uvedené poplatky za platbu za služby, ktoré poskytujú nositelia autorských práv alebo súvisiacich práv, a ako také za podliehajúce DPH. Súdny dvor v tejto veci naopak rozhodol, že nositelia práv na rozmnožovanie neposkytujú službu výrobcam a dovozcom prázdnych nosičov a zariadení pre záznam a rozmnožovanie, z ktorých organizácia kolektívnej správy autorských práv a súvisiacich práv vyberá na účet týchto nositeľov práv, ale vo vlastnom mene poplatky z titulu predaja týchto zariadení a nosičov. V dôsledku toho takéto poplatky nepodliehajú DPH.

C-344/15 National Roads Authority (19. 1. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 13 ods. 1 druhý pododsek – Správa a sprístupnenie cestnej infraštruktúry po zaplatení mýta – Činnosť, ktorej sa subjekt spravujúci sa verejným právom zúčastňuje ako orgán verejnej moci – Prítomnosť súkromných subjektov – Závažné narušenie hospodárskej súťaže – Existencia aktuálnej alebo potenciálnej hospodárskej súťaže“

Tento návrh bol predložený v súvislosti so zdanením vnútroštátneho cestného úradu prostredníctvom DPH v rámci jeho činnosti sprístupňovania cestnej infraštruktúry po zaplatení mýta. Súdny dvor rozhodol, že subjekt, ktorý sa riadi verejným právom a poskytuje prístup k ceste po zaplatení mýta, nekonkuruje súkromným subjektom, ktoré vyberajú mýta na iných spoplatnených cestách v zmysle dohody s dotknutým subjektom, ktorý sa riadi verejným právom, podľa vnútroštátnych právnych predpisov. Za daných okolností platí, že nehrozí závažné narušenie hospodárskej súťaže, ktoré by si vyžadovalo zdanenie prvého uvedeného subjektu prostredníctvom DPH.

C-283/15 X (9. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daňová právna úprava – Daň z príjmov – Štátny príslušník členského štátu dosahujúci príjmy na území tohto členského štátu a na území tretieho štátu, a ktorý má bydlisko v inom členskom štáte – Daňová výhoda, ktorej cieľom je zohľadniť jeho osobnú a rodinnú situáciu“

Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že čl. 49 ZFEÚ bráni tomu, aby členský štát, ktorého daňová právna úprava umožňuje odpočítať „záporné príjmy“ súvisiace s nehnuteľnosťou určenou na bývanie³, odmietol priznať tento odpočet samostatne zárobkovo činnnej osobe, ktorá je nerezidentom, ak táto na území tohto členského štátu dosiahla 60 % z celkového objemu svojich príjmov a na území členského štátu, v ktorom sa nachádza jej nehnuteľnosť určená na bývanie, nedosiahla príjem, ktorý by jej umožňoval uplatniť rovnocenné právo na odpočet.

C-592/15 British Film Institute (15. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty – Šiesta smernica 77/388/EHS – Článok 13 A ods. 1 písm. n) – Oslobodenie určitých kultúrnych služieb od dane – Neexistencia priameho účinku – Určenie kultúrnych služieb oslobodených od dane – Voľná úvaha členských štátov“

Britský filmový inštitút je nezisková organizácia, ktorá podporuje kinematografiu v Spojenom kráľovstve. Táto organizácia žiadala vrátenie DPH za služby poskytnutia práv na vstup na filmové projekcie. Jej žiadosť však bola zamietnutá. Vnútroštátny súd sa pýtal Súdneho dvora, či má čl. 13 A ods. 1 písm. n) šiestej smernice, ktorý stanovuje oslobodenie „určitých kultúrnych služieb“ od DPH, priamy účinok, takže pri neexistencii prebratia sa môžu subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, alebo iné kultúrne zariadenia, ktoré boli uznané príslušným členským štátom a ktoré poskytujú kultúrne služby, na toto ustanovenie priamo odvolávať. Súdny dvor rozhodol, že tento článok priamy účinok nemá, a teda sa naň uvedené subjekty odvolávať nemôžu.

D. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-411/15 P Timab Industries a CFPR v. Európska komisia (12. 1. 2017)

„Odvolanie – Kartely – Európsky trh s fosfátmi používanými na výživu zvierat – Pridelenie predajných kvót, koordinácia cien a podmienok predaja a výmena citlivých obchodných informácií – Vystúpenie odvolateľiek z konania o urovnaní – Neobmedzená súdna právomoc – Ochrana legitímnej dôvery a rovnosti zaobchádzania – Primeraná dĺžka konania“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal odvolaním spoločností Timab Industries a CFPR proti rozsudku Všeobecného súdu⁴, ktorý zamietol ich žalobu o neplatnosť rozhodnutia EK o karteli v odvetí výroby

³ Odpočtom záporných príjmov v súvislosti s nehnuteľnosťou sa už Súdny dvor zaoberal, no konštatoval, že postup spočívajúci v nepriznaní daňovej výhody zohľadňujúcej osobné a rodinné pomery dotknutej osoby za daných okolností nebol v rozpore so zásadou voľného pohybu pracovníkov v rámci EÚ. Pozri rozsudok Súdneho dvora z 18. júna 2015 vo veci C-9/14 *Kieback*, EU:C:2015:406.

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 20. mája 2015 vo veci T-456/10 *Timab Industries a CFPR v. Európska komisia*, EU:T:2015:296.

a uvádzania na trh fosfátov používaných na výrobu krmív pre zvieratá. Išlo o tzv. hybridný prípad v oblasti kartelov, kedy sčasti prebehlo riadne konanie a sčasti tzv. settlement procedure. Predmetom sporu boli práve možnosti EK voči podniku, ktorý sa odmietne zúčastniť settlement procedure, a následne voči nemu EK koná v riadnom konaní. V tomto prípade EK svojím rozhodnutím uložila uvedeným spoločnostiam pokutu vo výške takmer 60 miliónov €. Keďže Súdny dvor nevyhovel ani jednému z odvolacích dôvodov, zamietol odvolanie v celom rozsahu a potvrdil výšku uloženej pokuty.

E. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-104/16 P Rada EÚ v. Front Polisario (21. 12. 2016)

„Odvolanie – Zahraničné vzťahy – Dohoda medzi Európskou úniou a Marockým kráľovstvom o liberalizačných opatreniach v oblasti poľnohospodárstva a rybolovu – Rozhodnutie, ktorým sa schvaľuje uzavretie medzinárodnej dohody – Žaloba o neplatnosť – Prípustnosť – Aktívna legitímácia – Územná pôsobnosť dohody – Výklad dohody – Zásada sebaurčenia – Zásada relatívneho účinku zmlúv“

Rada navrhla zrušiť rozsudok⁵ Všeobecného súdu, ktorým vyhovel žalobe Frontu Polisario na čiastočné zrušenie rozhodnutia Rady. Žaloba sa týkala dohody o liberalizácii medzi EÚ a Marokom pre určité poľnohospodárske výrobky a výrobky rybného hospodárstva. Front Polisario namietal uplatnenie tejto dohody na sporné územie Západnej Sahary. Súdny dvor konštatoval, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že sa predmetná dohoda o liberalizácii právne uplatňuje na územie Západnej Sahary a následne vychádzal z tohto predpokladu pri svojej analýze aktívnej legitímácie Frontu Polisario. Súdny dvor sám vydal konečný rozsudok v tejto veci a rozhodol, že dohoda o liberalizácii sa v súlade s relevantnými pravidlami medzinárodného práva uplatniteľnými vo vzťahoch medzi EÚ a Marokom neuplatňuje na územie Západnej Sahary. Preto Front Polisario nemožno považovať za aktívne legitimovaný na podanie žaloby na zrušenie napadnutého rozhodnutia. V dôsledku toho zamietol žalobu Frontu Polisario ako neprípustnú.

Stanovisko 3/15 (14. 2. 2017)

„Stanovisko vydané podľa článku 218 ods. 11 ZFEÚ – Marrákešská zmluva o uľahčení prístupu k uverejneným dielam pre osoby nevidiace, zrakovo postihnuté alebo postihnuté inou poruchou čítania – Článok 3 ZFEÚ – Výlučná vonkajšia právomoc Európskej únie – Článok 207 ZFEÚ – Spoločná obchodná politika – Obchodné aspekty duševného vlastníctva – Medzinárodná zmluva, ktorou môžu byť dotknuté spoločné pravidlá alebo pozmenený rozsah ich pôsobnosti – Smernica 2001/29/ES – Článok 5 ods. 3 písm. b) a článok 5 ods. 4 – Výnimky a obmedzenia v prospech zdravotne postihnutých osôb“

EK sa obrátila na Súdny dvor s otázkou, či má EÚ výlučnú právomoc na uzavretie Marrákešskej zmluvy o uľahčení prístupu k uverejneným dielam pre osoby nevidiace, zrakovo postihnuté alebo postihnuté inou poruchou čítania. Súdny dvor najprv odmietol, že by Marrákešska zmluva bola pokrytá spoločnou obchodnou politikou. Následne však konštatoval, že všetky povinnosti stanovené Marrákešskou zmluvou patria do oblasti, ktorá je už vo veľkej miere pokrytá spoločnými pravidlami EÚ a uzavretím

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 10. decembra 2015 vo veci T-512/12 *Front Polisario v. Rada EÚ*, EU:T:2015:953.

tejto zmluvy môžu byť dotknuté tieto pravidlá alebo pozmenený rozsah ich pôsobnosti. Preto rozhodol, že uzavretie Marrákešskej zmluvy patrí do výlučnej právomoci EÚ.

C-503/15 Margarit Panicello (16. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 267 ZFEÚ – Tajomník – Pojem ‚vnútroštátny súd‘ – Záväzná jurisdikcia – Výkon súdnych funkcií – Nezávislosť – Nedostatok právomoci Súdneho dvora“

Súdny tajomník vnútroštátneho súdu sa obrátil na Súdny dvor v rámci sporu medzi advokátom a jeho klientkou, ktorý sa týkal odmeny za právne služby poskytované advokátom v konaní týkajúcom sa zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti. Súdny dvor však odmietol svoju právomoc. Dospel totiž k záveru, že súdny tajomník nepredstavuje „súdny orgán“ v zmysle čl. 267 ZFEÚ, a teda nie je oprávnený obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania.

F. Oblasť: Ochrana osobných údajov

Spojené veci C-203/15 a C-698/15 Tele2 Sverige a Watson a i. (21. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikácie – Spracúvanie osobných údajov – Dôvernosť elektronických komunikácií – Ochrana – Smernica 2002/58/ES – Článok 5, 6 a 9, ako aj článok 15 ods. 1 – Charta základných práv Európskej únie – Články 7, 8 a 11, ako aj článok 52 ods. 1 – Vnútroštátna právna úprava – Poskytovatelia elektronických komunikačných služieb – Povinnosť všeobecného a nediferencovaného uchovávanía údajov o prenose dát a polohe – Vnútroštátne orgány – Prístup k údajom – Neexistencia predbežnej kontroly zo strany súdu alebo nezávislého správneho orgánu – Zlučiteľnosť s právom Únie“

Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá na účely boja proti trestnej činnosti stanovuje všeobecné a nediferencované uchovávanie všetkých údajov o prenose dát a polohe všetkých účastníkov a registrovaných užívateľov týkajúce sa všetkých prostriedkov elektronickej komunikácie, je v rozpore s právom EÚ. Ďalej rozhodol, že právo EÚ bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá prístup príslušných vnútroštátnych orgánov k uchovávaným údajom v rámci boja proti trestnej činnosti neobmedzuje len na účely boja proti závažnej trestnej činnosti, nepodmieňuje uvedený prístup predbežnou kontrolou zo strany súdu alebo nezávislého správneho orgánu, a nevyžaduje, že predmetné údaje sa musia uchovávať na území EÚ. Druhú otázku vo veci C-698/15, ktorou sa vnútroštátny súd pýtal, či bol v rozsudku Súdneho dvora *DRI a Seitlinger*⁶ vyložený čl. 7 a/alebo 8 Charty EÚ v zmysle, ktorý ide nad rámec významu čl. 8 EDLP priznaného ESLP, vyhlásil Súdny dvor za neprípustnú.

⁶ Rozsudok Súdneho dvora z 8. apríla 2014 v spojených veciach C-293/12 a C-594/12 *Digital Rights Ireland a Seitlinger a i.*, EU:C:2014:238.

G. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-119/15 Biuro podróży Partner (21. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Smernica 2009/22/ES – Ochrana spotrebiteľa – Účinok erga omnes nekalých podmienok, ktoré sa nachádzajú na verejnom zozname – Peňažná sankcia uložená predajcovi alebo dodávateľovi, ktorý použil takúto podmienku – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie – Pojem „vnútroštátny súdny orgán, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva“

Právo EÚ nebráni tomu, aby uplatnenie všeobecných obchodných podmienok, ktoré sa obsahovo zhodujú s podmienkami, ktoré boli právoplatným súdnym rozhodnutím vyhlásené za protiprávne a boli zapísané do vnútroštátneho zoznamu protiprávných všeobecných obchodných podmienok, sa vo vzťahu k predajcovi alebo dodávateľovi, ktorý sa nezúčastnil konania ukončeného zápisom týchto podmienok do uvedeného zoznamu, považovalo za protiprávne konanie. Vnútroštátny súd však musí overiť, že tento predajca alebo dodávateľ má právo na podanie účinného opravného prostriedku, ako proti rozhodnutiu, ktoré uznalo zhodnosť porovnávaných podmienok, tak aj proti rozhodnutiu, ktoré prípadne stanovilo výšku uloženej pokuty.

C-375/15 BAWAG (25. 1. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2007/64/ES – Platobné služby na vnútornom trhu – Rámcové zmluvy – Všeobecné informácie poskytnuté vopred – Povinnosť poskytnúť tieto informácie na papieri alebo na inom trvalom nosiči údajov – Informácie zaslané do schránky elektronickej pošty na internetovej stránke elektronického bankovníctva“

Súdny dvor v tomto prípade vymedzil podmienky, pokiaľ ide o prístup užívateľa a povinnosti poskytovateľa platobných služieb, pri splnení ktorých možno zmeny informácií a podmienok, ako aj zmeny rámcovej zmluvy, ktoré sú zaslané poskytovateľom platobných služieb užívateľovi týchto služieb prostredníctvom schránky elektronickej pošty, ktorá je súčasťou internetovej stránky on-line banky, považovať za poskytnuté na trvalom nosiči údajov.

C-562/15 Carrefour Hypermarchés (8. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Porovnávacía reklama – Smernica 2006/114/ES – Článok 4 – Smernica 2005/29/ES – Článok 7 – Objektívne porovnávanie cien – Klamlivé opomenutie konania – Reklama porovnávajúca ceny tovarov predávaných v predajniach odlišnej veľkosti alebo formátu – Prípustnosť – Podstatná informácia – Stupeň a nosič informácie“

Reklama, ktorá porovnáva ceny tovarov predávaných v predajniach odlišnej veľkosti a formátu, môže byť nepovolená, ak tieto predajne patria do reťazcov, z ktorých každý má predajne odlišnej veľkosti alebo formátu a ak zadávateľ porovnáva ceny uplatňované v predajniach väčšej veľkosti alebo formátu svojho reťazca s cenami zistenými v predajniach menšej veľkosti alebo formátu konkurenčných reťazcov, pokiaľ spotrebiteľia nie sú jasne a prostredníctvom samotného reklamného odkazu informovaní o tom, že porovnanie bolo vykonané medzi cenami uplatňovanými v predajniach väčšej veľkosti alebo formátu reťazca zadávateľa reklamy a cenami zistenými v predajniach menšej veľkosti a

formátu konkurenčných reťazcov. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či taká reklama porušuje požiadavku objektívnosti porovnávania a/alebo má klamlivú povahu, pričom musí zohľadniť na jednej strane vnímanie dotknutých tovarov zo strany bežne informovaného a primerane pozorného a obozretného priemerného spotrebiteľa a na strane druhej informácie obsiahnuté v uvedenej reklame, najmä týkajúce sa predajní reťazca zadávateľa reklamy a predajní konkurenčných reťazcov, ktorých ceny boli porovnávané, a všeobecnejšie všetky jej črty.

H. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

C-373/15 P Francúzska republika a Európska komisia (26. 1. 2017)

„Odvolanie – Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka (EPFRV) – Výdavky vylúčené z financovania Európskou úniou – Nariadenia (ES) č. 1698/2005, (ES) č. 1975/2006 a (ES) č. 796/2004 – Opatrenia na podporu rozvoja vidieka – Oblasť s prírodným znevýhodnením – Kontroly na mieste – Koeficient hustoty stáda – Spočítanie zvierat“

Francúzsko žiadalo zrušiť rozsudok Všeobecného súdu⁷, ktorým tento súd zamietol jeho žalobu smerujúcu k čiastočnému zrušeniu vykonávacieho rozhodnutia 2013/123. Súdny dvor rozhodol, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že systém kontrol na mieste, ktoré treba uskutočniť na základe čl. 12 a nasl. nariadenia 1975/2006, je autonómny a nezávislý od kontrol uskutočnených v rámci správy identifikácie hovädzieho dobytku alebo príspevkov na hovädzí dobytok, pričom nestanovil, či posledné uvedené kontroly sú kontrolami upravenými v pravidlách EÚ na podporu poľnohospodárstva v zmysle čl. 5 ods. 2 uvedeného nariadenia, ani to, či mohli byť uskutočnené súčasne s kontrolami upravenými v čl. 12 a nasl. tohto nariadenia. Súdny dvor na základe uvedeného zrušil rozsudok Všeobecného súdu a vrátil mu túto vec na ďalšie rozhodnutie.

C-585/15 Raffinerie Tirlemontoise (9. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Cukor – Produkčné odvody – Výpočet priemernej straty – Výpočet produkčných odvodov – Nariadenie (ES) č. 2267/2000 – Platnosť – Nariadenie (ES) č. 1993/2001 – Platnosť“

Spoločnosť Raffinerie sa domnievala, že zaplatila neprimerane vysoké produkčné odvody z cukru. Obrátila sa preto na príslušný vnútroštátny orgán s cieľom získať vrátenie preplatkov. Súdny dvor vyhlásil nariadenie 2267/2000 a nariadenie 1993/2001, ktorými sa stanovovala výška produkčných odvodov z cukru pre určité hospodárske roky, za neplatné. Podal tiež výklad nariadenia 2038/1999 o spoločnom organizovaní trhu v sektore cukru na účely výpočtu výšky týchto odvodov.

⁷ Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2015 vo veci T-259/13 *Francúzska republika v. Európska komisia*, EU:T:2015:250.

I. Oblasť: Sociálna politika

C-430/15 Tolley (1. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 – Zložka týkajúca sa ‚starostlivosti‘ príspevku na živobytie pre zdravotne postihnuté osoby (disability living allowance) – Osoba poistená pre prípad staroby, ktorá definitívne ukončila akúkoľvek pracovnú činnosť – Pojmy ‚nemocenská dávka‘ a ‚dávka v invalidite‘ – Exportovateľnosť“

Táto vec sa týkala problematiky exportovateľnosti určitých príspevkov vyplácaných štátom. Súdny dvor v tejto veci najprv rozhodol, že zložka príspevku na živobytie pre zdravotne postihnuté osoby, týkajúca sa „starostlivosti“, predstavuje nemocenskú dávku v zmysle nariadenia 1408/71. Ďalej konštatoval, že skutočnosť, že určitej osobe vznikol nárok na starobný dôchodok, lebo v určenom období prispievala do systému sociálneho zabezpečenia členského štátu, nebráni tomu, aby sa právna úprava tohto členského štátu neskôr prestala uplatňovať na túto osobu. Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, kedy sa táto právna úprava prestala uplatňovať na uvedenú osobu. Súdny dvor nakoniec rozhodol, že nariadenie 1408/71 bráni tomu, aby právna úprava príslušného štátu podmieňovala poberanie uvedenej dávky splnením podmienky bydliska a pobytu na území tohto členského štátu. Osoba, ktorá sa nachádza v situácii, o akú ide vo veci samej, si zachováva nárok na poberanie príslušných dávok po preložení svojho bydliska do iného členského štátu, než je príslušný štát, pod podmienkou, že na tieto účely získala povolenie.

J. Oblasť: Spoločná obchodná politika

C-247/15 P, C-253/15 P a C-259/15 P Maxcom v. Chin Haur Indonesia (26. 1. 2017)

C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P Maxcom v. City Cycle Industries (26. 1. 2017)

„Odvolanie – Dumping – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 501/2013 – Dovoz bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska – Rozšírenie konečného antidumpingového cla na dovoz bicyklov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike – Nariadenie (ES) č. 1225/2009 – Článok 13 – Obchádzanie – Článok 18 – Odmietnutie spolupráce – Dôkaz – Súbor súhlasných nepriamych dôkazov – Protirečivé odôvodnenia – Nedostatok odôvodnenia – Porušenie procesných práv“

Odvolatelia žiadali svojimi odvolaniami zrušenie rozsudkov Všeobecného súdu⁸, ktorými zrušil čl. 1 ods. 1 a 3 vykonávacieho nariadenia 501/2013, ktorým sa konečné antidumpingové clo uložené vykonávacím nariadením 990/2011 na dovoz bicyklov s pôvodom v Číne rozširuje na dovoz bicyklov odosielaných z Indonézie, Malajzie, zo Srí Lanky a z Tuniska bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú deklarovaný pôvod v týchto krajinách, v rozsahu, v akom sa týkali spoločností Chin Haur a City Cycle. V spojených veciach, ktoré sa týkali spoločnosti Chin Haur, Súdny dvor odvolaniam vyhovel. Rozhodol, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že Rada nemohla dospieť k záveru o vykonávaní prekládok touto spoločnosťou. Následne sám vydal konečný rozsudok

⁸ Rozsudok Všeobecného súdu z 19. marca 2015 vo veci T-412/13 *Chin Haur Indonesia v. Rada EÚ*, EU:T:2015:163 a rozsudok Všeobecného súdu z 19. marca 2015 vo veci T-413/13 *City Cycle Industries v. Rada EÚ*, EU:T:2015:164.

a žalobu, ktorú podala spoločnosť Chin Haur na Všeobecný súd, zamietol. V spojených veciach, ktoré sa týkali spoločnosti City Cycle, naopak Súdny dvor odvolania zamietol.

K. Oblasť: Štátna pomoc

C-524/14 P Európska komisia v. Hansestadt Lübeck (21. 12. 2016)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Letiskové poplatky – článok 108 ods. 2 ZFEÚ – článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ – Rozhodnutie začať konanie vo veci formálneho zisťovania – Prípustnosť žaloby o neplatnosť – Osobne dotknutá osoba – Záujem na konaní – článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Podmienka týkajúca selektívnosti“

EK sa v tejto veci domáhala zrušenia rozsudku Všeobecného súdu⁹, ktorým uvedený súd zrušil rozhodnutie EK týkajúce sa štátnej pomoci v rozsahu, v akom sa toto rozhodnutie týkalo sadzobníka letiskových poplatkov letiska v Lübecku (Nemecko), a to z dôvodu nesprávneho záveru, že tento sadzobník bol selektívny. Keďže Súdny dvor nevyhovel žiadnemu z odvolacích dôvodov uvedených EK na podporu jej odvolania, zamietol toto odvolanie v celom rozsahu.

Spojené veci C-20/15 P a C-21/15 P Európska komisia v. World Duty Free Group a i. (21. 12. 2016)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Daňový systém – Daň z príjmov právnických osôb – Odpočítanie – Odpisovanie goodwillu vzniknutého nadobudnutím podielov vo výške najmenej 5 % podnikmi, ktoré sú daňovými rezidentmi v Španielsku, v podnikoch, ktoré sú daňovými rezidentmi mimo tohto členského štátu – Pojem „štátna pomoc“ – Podmienka týkajúca sa selektivity“

EK navrhla v týchto veciach zrušenie rozsudkov¹⁰ Všeobecného súdu, v ktorých tento súd zrušil čl. 1 ods. 1 a čl. 4 rozhodnutí o odpisovaní finančného goodwillu na daňové účely pri nadobúdaní podielu v zahraničných subjektoch vykonávanom Španielskom. Spornou bola schéma spočívajúca v daňovej výhode umožňujúcej spoločnostiam zdaňovaným v Španielsku odpísať goodwill vyplývajúci z nadobudnutia podielu v zahraničných podnikoch v prípade, keď sa uplatňovala na nadobudnutie podielu v podnikoch so sídlom v EÚ. EK túto schému považovala za nezlučiteľnú so spoločným trhom a nariadila Španielsku vymáhanie poskytnutej pomoci. Súdny dvor vyhovel jedinému rovnakému odvolaciemu dôvodu v oboch veciach, založenému na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa Všeobecný súd dopustil pri výklade podmienky týkajúcej sa selektivity tak, ako ju stanovuje čl. 107 ods. 1 ZFEÚ, a zrušil predmetné rozsudky Všeobecného súdu.

⁹ Rozsudok Všeobecného súdu z 9. septembra 2014 vo veci T-461/12 *Hansestadt Lübeck v. Európska komisia*, EU:T:2014:758.

¹⁰ Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. novembra 2014 vo veci T-219/10 *Autogrill España v. Európska komisia*, EU:T:2014:939 a rozsudok Všeobecného súdu zo 7. novembra 2014 vo veci T-399/11 *Banco Santander a Santusa v. Európska komisia*, EU:T:2014:938.

C-76/15 Vervloet a i. (21. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štátna pomoc – Pomoc poskytnutá Belgickým kráľovstvom v prospech finančných družstiev skupiny ARCO – Systémy ochrany vkladov – Smernica 94/19/ES – Pôsobnosť – Záručná schéma na ochranu podielov členov, fyzických osôb, družstiev pôsobiacich vo finančnom sektore – Vylúčenie – Články 107 a 108 ZFEÚ – Rozhodnutie Komisie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom“

Vnútroštátny spor sa v tomto prípade týkal záručnej schémy podielov schválených družstiev pôsobiacich vo finančnom sektore, zavedenej vnútroštátnymi právnymi predpismi. Súdny dvor najprv konštatoval, že uvedená schéma nie je v rozpore so smernicou o systémoch ochrany vkladov za predpokladu, že táto schéma nenaruší užitočný účinok systému ochrany vkladov, ktorého prijatie ukladá členským štátom uvedená smernica, čo prináleží preskúmať vnútroštátnemu súdu. Zároveň musí byť uvedená schéma v súlade so ZFEÚ, najmä s pravidlami o štátnej pomoci uvedenými v čl. 107 a čl. 108 ZFEÚ. Pokiaľ ide o rozhodnutie EK týkajúce sa uvedenej schémy posúdenej vo svetle pravidiel štátnej pomoci, podľa Súdneho dvora nevyplývala v tomto konaní žiadna skutočnosť, ktorá by mala vplyv na jeho platnosť. Súdny dvor tiež potvrdil nespĺnenie požiadavky notifikácie, z čoho vyplývala protiprávnosť spornej štátnej pomoci.

C-131/15 P Club Hotel Loutraki a i. v. Európska komisia (21. 12. 2016)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Prevádzkovanie lotériových videoterminálov – Udelenie výlučnej licencie členským štátom – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje neexistencia štátnej pomoci – Článok 108 ods. 3 ZFEÚ – Nariadenie (ES) č. 659/1999 – Články 4, 7 a 13 – Nezačatie konania vo veci formálneho zisťovania – Pojem ‚závažné ťažkosti‘ – Dátum posúdenia – Článok 296 ZFEÚ – Charta základných práv Európskej únie – Článok 41 – Povinnosť odôvodnenia – Článok 47 – Právo na účinnú súdnu ochranu – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Pojem ‚ekonomická výhoda‘ – Spoločné preskúmanie oznámených opatrení“

Odvolatelia svojím odvolaním navrhli zrušiť rozsudok Všeobecného súdu¹¹, ktorým Všeobecný súd zamietol ich žalobu na zrušenie rozhodnutia EK vo veci štátnej pomoci, ktorá sa týkala podmienok predĺženia výlučného práva orgánu zaoberajúceho sa prognózou futbalových výsledkov na prevádzkovanie trinástich hazardných hier a udelenia výlučnej licencie na prevádzkovanie 35 000 lotériových videoterminálov na obdobie 10 rokov. Súdny dvor v tejto veci potvrdil rozsudok Všeobecného súdu a odvolanie zamietol.

Spojené veci C-164/15 P a C-165/15 P Európska komisia v. Aer Lingus a Ryanair Designated Activity Company (21. 12. 2016)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Vnútroštátna daň z leteckej dopravy – Uplatnenie odlišných sadzieb dane – Znížená sadzba v prípade letov s miestom určenia nachádzajúcim sa najviac 300 km od vnútroštátneho letiska – Výhoda – Selektívna povaha – Použitie v prípade, keď môže daňové opatrenie predstavovať obmedzenie voľného poskytovania služieb – Vymáhanie – Spotrebná daň“

¹¹ Rozsudok Všeobecného súdu z 8. januára 2015 vo veci T-58/13 *Club Hotel Loutraki a i. v. Európska komisia*, EU:T:2015:1.

Svojimi odvolaniami EK navrhla zrušiť rozsudky¹² Všeobecného súdu, ktorými čiastočne vyhovel žalobám spoločností Aer Lingus a Ryanair a zrušil čl. 4 rozhodnutia EK o štátnej pomoci, ktorá sa týkala diferencovaných daňových sadzieb zavedených Írskom v oblasti leteckej dopravy. Spoločnosti Aer Lingus a Ryanair vzájomnými odvolaniami taktiež požadovali zrušenie týchto rozsudkov. Súdny dvor vyhovel odvolaniam EK a zrušil body 1 výroku predmetných rozsudkov Všeobecného súdu, ktorými Všeobecný súd sčasti vyhovel žalobám Aer Lingus a Ryanair a zrušil čl. 4 rozhodnutia EK v rozsahu, v akom sa v ňom nariaďovalo vymáhanie pomoci vo výške 8 eur na cestujúceho. Následne sám vydal konečné rozhodnutie, pričom žaloby Aer Lingus a Ryanair zamietol. Rovnako zamietol vzájomné odvolania spoločností Aer Lingus a Ryanair.

L. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-618/15 Concurrence (21. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Súdna právomoc – Nárok z mimozmluvnej zodpovednosti – Selektívna distribučná sieť – Ďalší predaj mimo internetu – Žaloba o zdržanie sa protiprávneho konania – Väzba“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal výkladom nariadenia Brusel I. v spore, do ktorého boli zapojené aj firmy Samsung a Amazon. Konkrétne sa na účely určenia súdnej právomoci zaoberal výkladom čl. 5 bodu 3 uvedeného nariadenia. Rozhodol, že pre rozhodnutie o žalobe o určenie zodpovednosti za škodu z dôvodu porušenia zákazu predaja mimo selektívnej distribučnej siete prostredníctvom ponuky výrobkov, ktoré sú predmetom tejto siete, na internetových stránkach prevádzkovaných v rôznych členských štátoch, treba za miesto vzniku škody považovať územie členského štátu, na ktorom je tento zákaz predaja chránený prostredníctvom dotknutej žaloby, teda územie, na ktorom žalobca údajne utrpel pokles svojho predaja.

C-289/15 Grundza (11. 1. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2008/909/SVV – Článok 7 – Podmienka obojstrannej trestnosti – Článok 9 – Dôvod neuznania a nevykonania založený na neexistencii obojstrannej trestnosti – Odsúdenie štátneho príslušníka vykonávajúceho štátu v štáte pôvodu za marenie výkonu úradného rozhodnutia“

Prejudiciálne konanie v tejto veci inicioval Krajský súd v Prešove. Súdny dvor rozhodol, že podmienku obojstrannej trestnosti treba v situácii, o akú ide vo veci samej, považovať za splnenú, pokiaľ základné skutkové okolnosti trestného činu, ako sú uvedené v rozsudku vyhlásenom príslušným orgánom štátu pôvodu, by samy osebe za predpokladu, že by nastali na území vykonávajúceho štátu, boli takisto trestné na území tohto štátu.

¹² Rozsudok Všeobecného súdu z 5. februára 2015 vo veci T-473/12 *Aer Lingus v. Európska komisia*, EU:T:2015:78 a rozsudok Všeobecného súdu z 5. februára 2015 vo veci T-500/12 *Ryanair v. Európska komisia*, EU:T:2015:73.

C-640/15 Vilkas (25. 1. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Európsky zatykač – Článok 23 – Lehota na odovzdanie vyžadanej osoby – Možnosť opakovane dohodnúť nový dátum odovzdania – Odpor vyžadanej osoby voči jej odovzdaniu – Vyššia moc“

Tento návrh bol podaný v rámci výkonu európskych zatykačov, ktoré vydal litovský súd, v Írsku. Dva pokusy o odovzdanie dotknutej osoby prostredníctvom komerčného letu boli z dôvodu odporu tejto osoby neúspešné. V dôsledku toho bol navrhnutý tretí pokus o odovzdanie, tentoraz po mori a po súši, avšak vnútroštátny súd rozhodol, že nie je príslušný na to, aby o takomto návrhu rozhodol, a nariadil prepustiť dotknutú osobu na slobodu. Súdny dvor sa v tomto prípade zaoberal výkladom čl. 15 a 23 príslušného rámcového rozhodnutia v súvislosti s dohodnutím nového termínu odovzdania. Jednak sa venoval pojmu vyššia moc a posudzoval, či a za akých okolností môže byť odpor odovzdávanej osoby pri pokuse o odovzdanie považovaný za vyššiu moc. Tiež rozhodol, že príslušné orgány sú v prípade uplynutia stanovených lehôt naďalej povinné dohodnúť si nový dátum odovzdania.

C-573/14 Lounani (31. 1. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Azyl – Smernica 2004/83/ES – Minimálne ustanovenia pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov – Článok 12 ods. 2 písm. c) a článok 12 ods. 3 – Vylúčenie z priznania postavenia utečenca – Pojem ‚činy, ktoré sú v rozpore s cieľmi a zásadami Organizácie Spojených národov‘ – Rozsah – Riadiaci člen teroristickej organizácie – Odsúdenie za trestný čin podieľania sa na činnostiach teroristickej skupiny – Individuálne preskúmanie“

Činy zahŕňajúce podieľanie sa na činnostiach teroristickej skupiny môžu byť príčinou nepriznania postavenia utečenca, hoci sa nepreukázalo, že dotknutá osoba spáchala, pokúsila sa o spáchanie alebo sa vyhrážala, že spácha taký teroristický čin, aký je spresnený v rezolúciách Bezpečnostnej rady OSN. Nevyhnutné nie je ani, aby žiadateľ o medzinárodnú ochranu bol odsúdený za spáchanie jedného z teroristických trestných činov uvedených v rámcovom rozhodnutí o boji proti terorizmu. Na účely individuálneho posúdenia skutočností, ktoré umožnia posúdiť, či existujú vážne dôvody domnievať sa, že osoba spáchala činy, ktoré sú v rozpore s cieľmi a zásadami OSN, podnecovala na spáchanie takýchto činov alebo že sa na nich inak podieľala, má osobitný význam okolnosť, že táto osoba bola odsúdená súdmi členského štátu za podieľanie sa na činnostiach teroristickej skupiny, rovnako ako konštatovanie, že uvedená osoba bola riadiacim členom tejto skupiny, bez toho, aby bolo potrebné preukázať, že táto istá osoba sama podnecovala na spáchanie teroristického činu alebo sa na ňom inak podieľala.

C-560/14 M (9. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2004/83/ES – Minimálne ustanovenia pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov – Žiadosť o doplnkovú ochranu – Riadny priebeh vnútroštátneho konania uskutočneného pri posudzovaní žiadosti o doplnkovú ochranu podanej po

zamietnutí žiadosti o priznanie postavenia utečenca – Právo byť vypočutý – Rozsah – Právo na ústny pohovor – Právo predvolávať a kontradiktórne vypočúvať svedkov“

Táto vec sa týkala riadneho priebehu konania o preskúmaní žiadosti o doplnkovú ochranu, adresovanej írskym orgánom. Súdny dvor najprv pripomenul svoju skoršiu judikatúru¹³ a následne konštatoval, že právo byť vypočutý tak, ako sa uplatňuje v rámci smernice 2004/83, v zásade nevyžaduje, aby mal žiadateľ o doplnkovú ochranu v prípade, že vnútroštátna právna úprava upravuje dve odlišné na seba naväzujúce konania, ktorých cieľom je preskúmať jednak žiadosť o získanie postavenia utečenca a jednak žiadosť o doplnkovú ochranu, právo na ústny pohovor vzťahujúci sa na jeho žiadosť o doplnkovú ochranu a v rámci tohto pohovoru právo predvolávať alebo kontradiktórne vypočúvať svedkov. Ústny pohovor sa však musí uskutočniť, ak si ho osobitné okolnosti súvisiace s dôkazmi, ktoré má k dispozícii príslušný orgán, alebo osobnou či všeobecnou situáciou, v akej je podaná žiadosť o doplnkovú ochranu, vyžadujú na preskúmanie tejto žiadosti s plnou znalosťou veci, čo musí overiť vnútroštátny súd.

C-283/16 S. (9. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 4/2009 – Článok 41 ods. 1 – Uznávanie výkonu rozhodnutí a spolupráce vo veciach vyživovacej povinnosti – Výkon rozhodnutia v členskom štáte – Podanie návrhu priamo príslušnému orgánu členského štátu výkonu – Vnútroštátna právna úprava ukladajúca povinnosť obrátiť sa na ústredný orgán členského štátu výkonu“

Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že ustanovenia nariadenia 4/2009 sa majú vykladať tak, že oprávnený na výživné, ktorý vo svoj prospech v členskom štáte získal rozhodnutie a v inom členskom štáte chce dosiahnuť výkon tohto rozhodnutia, môže svoj návrh podať priamo na príslušný orgán tohto posledného uvedeného členského štátu, akým je špecializovaný súd. Nemôže sa mu uložiť povinnosť podať svoj návrh na tento posledný uvedený orgán prostredníctvom ústredného orgánu členského štátu výkonu. Súdny dvor ďalej konštatoval, že členské štáty sú povinné zabezpečiť plnú účinnosť práva stanoveného v nariadení 4/2009 tým, že prípadne zmenia a doplnia svoje procesné pravidlá. V každom prípade prislúcha vnútroštátnemu súdu uplatniť ustanovenia tohto nariadenia tak, že v prípade potreby neuplatní akékoľvek odporujúce ustanovenia vnútroštátneho práva a v dôsledku toho umožniť oprávnenému na výživné podať svoj návrh priamo na príslušný orgán členského štátu výkonu, aj keď to vnútroštátne právo nestanovuje.

C-499/15 W a V (15. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností – Nariadenie (ES) č. 2201/2003 – Články 8 až 15 – Právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti – Nariadenie (ES) č. 4/2009 – Článok 3 písm. d) – Protichodné rozhodnutia vydané súdmi rôznych členských štátov – Dieťa s obvyklým pobytom v členskom štáte, v ktorom má miesto pobytu jeho matka – Právomoc súdov členského štátu, v ktorom má miesto pobytu“

¹³ Rozsudok Súdneho dvora z 5. novembra 2014 vo veci C-166/13 *Mukarubega*, EU:C:2014:2336 a rozsudok Súdneho dvora z 11. decembra 2014 vo veci C-249/13 *Boudjlida*, EU:C:2014:2431.

otec, na účely zmeny právoplatného rozhodnutia, ktoré predtým prijali v súvislosti s miestom pobytu dieťaťa, vyživovacou povinnosťou a výkonom práva styku s dieťaťom – Neexistencia“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal sporom vo veci rodičovských práv a povinností, ako aj vyživovacej povinnosti. Za daných okolností rozhodol, že sudy členského štátu, ktoré prijali právoplatné rozhodnutie vo veciach rodičovských práv a povinností a vyživovacej povinnosti v súvislosti s maloletým dieťaťom, si nezachovávajú právomoc rozhodovať o návrhu na zmenu podmienok prijatých v tomto rozhodnutí, ak sa miesto obvyklého pobytu tohto dieťaťa nachádza na území iného členského štátu. Práve sudy tohto posledného uvedeného členského štátu majú právomoc rozhodovať o tomto návrhu. Návrh na zmenu podmienok prijatých v skoršom rozhodnutí treba totiž považovať za začiatok nového konania.

C-578/16 PPU C.K. a i. (16. 2. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Hranice, azyl a imigrácia – Dublin systém – Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 – Článok 4 Charty základných práv Európskej únie – Neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie – Premiestnenie vážne chorého žiadateľa o azyl do štátu zodpovedného za posúdenie tejto žiadosti – Absencia vážnych dôvodov predpokladajúcich existenciu systémových porúch, ktoré sa ukázali v tomto členskom štáte – Povinnosti uložené členskému štátu pred vykonaním premiestnenia“

Predmetom tohto sporu bolo určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu. Žalobcovia namietali nezákonnosť rozhodnutia, podľa ktorého Slovinsko nebude posudzovať ich žiadosť, pretože budú odovzdaní do Chorvátska ako príslušného členského štátu na rozhodnutie o ich žiadosti. Argumentovali systematickými nedostatkami v prijímacom systéme Chorvátska, pokiaľ ide o dodržiavanie ľudských práv. Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal výkladom nariadenia Dublin III a Charty EÚ. Predovšetkým rozhodol, že výklad pravidiel týkajúcich sa uplatnenia „diskrečnej doložky“ v zmysle čl. 17 ods. 1 nariadenia Dublin III nespadá do samotného vnútroštátneho práva a pod právomoc ústavného súdництва tohto členského štátu, ale je otázkou výkladu práva EÚ v zmysle čl. 267 ZFEÚ. Tiež v tejto veci vykladal čl. 4 Charty EÚ, pokiaľ ide o z neho vyplývajúce povinnosti členských štátov. Napokon dospel k záveru, že za okolností ako vo veci samej z čl. 17 nariadenia Dublin III vo svetle čl. 4 Charty nevyplýva dotknutému členskému štátu povinnosť aplikovať diskrečnú doložku v uvedenom ustanovení.

M. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-171/15 Connexion Taxi Services (14. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky na služby – Smernica 2004/18/ES – Článok 45 ods. 2 – Osobná spôsobilosť záujemcu alebo uchádzača – Fakultatívne dôvody vylúčenia – Závažné porušenie odborných povinností – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca preskúmanie od prípadu k prípadu podľa zásady proporcionality – Rozhodnutia verejných obstarávateľov – Smernica 89/665/EHS – Súdne preskúmanie“

Právo EÚ nebráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava uložila verejnému obstarávateľovi pri uplatnení zásady proporcionality povinnosť preskúmať, či naozaj má byť vylúčený záujemca o verejnú zákazku, ktorý sa dopustil závažného porušenia odborných povinností. V rozpore s právom EÚ, konkrétne s ustanoveniami smernice 2004/18 v spojení so zásadou rovnosti zaobchádzania, ako aj s povinnosťou transparentnosti, však je, ak sa verejný obstarávateľ rozhodne zadať zákazku uchádzačovi, ktorý sa dopustil závažného porušenia odborných povinností z dôvodu, že vylúčenie tohto uchádzača zo zadávacieho konania by bolo v rozpore so zásadou proporcionality, hoci podľa podmienok zadania zákazky musí byť uchádzač, ktorý sa dopustil závažného porušenia odborných povinností, vylúčený, pričom sa nezohľadňuje proporcionality tejto sankcie.

C-51/15 Remondis (21. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 4 ods. 2 ZEÚ – Rešpektovanie národnej identity členských štátov obsiahnutej v ich základných politických a ústavných systémoch, vrátane regionálnych a miestnych samospráv – Vnútoraná organizácia členských štátov – Územné samosprávne celky – Právny nástroj, ktorý vytvára nový verejnoprávny subjekt a upravuje prenos právomocí a povinností na účely plnenia úloh vo verejnom záujme – Verejné zákazky – Smernica 2004/18/ES – Článok 1 ods. 2 písm. a) – Pojem ‚verejná zákazka‘“

Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal zákonnosťou prenesenia úloh odvozu a spracovania odpadov samosprávnym celkom, ktoré mu boli zverené, na združenie samosprávnych celkov regiónu Hannover. Rozhodol, že dohoda, ktorú uzatvorí dva územné samosprávne celky a na základe ktorej tieto územné celky prostredníctvom stanov vytvoria spoločné združenie samosprávnych celkov, právnickú osobu verejného práva, a prenesú na tento nový verejný subjekt určité právomoci, ktoré boli doposiaľ zverené týmto samosprávnym celkom a ktoré sú od tejto chvíle vlastné tomuto združeniu samosprávnych celkov, nepredstavuje verejnú zákazku. K takému prenosu právomocí v súvislosti s plnením úloh verejnej služby však dochádza iba vtedy, ak sa týka tak povinností súvisiacich s prenesenou právomocou, ako aj oprávnení, ktoré sú jej logickým dôsledkom, takže novo príslušný verejný orgán má rozhodovaciu a finančnú autonómiu, čo prináleží vnútroštátnemu súdu.

N. Oblasť: Voľný pohyb osôb

C-238/15 Branganca Linares Verruga a i. (14. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb osôb – Rovnosť zaobchádzania – Sociálne výhody – Nariadenie (EÚ) č. 492/2011 – Článok 7 ods. 2 – Finančná podpora na vysokoškolské štúdium – Podmienka pre študentov, ktorí nemajú bydlisko na území dotknutého členského štátu, byť deťmi pracovníkov, ktorí pracovali alebo vykonávali svoju pracovnú činnosť v tomto členskom štáte počas nepretržitého obdobia aspoň piatich rokov – Nepriama diskriminácia – Dôvodnosť – Cieľ zvýšiť podiel rezidentov, ktorí sú držiteľmi vysokoškolského diplomu – Vhodnosť – Proporcionality“

Podmienenie poskytnutia finančnej podpory na vysokoškolské štúdium študentom, ktorí nie sú rezidentmi, tým, aby aspoň jeden z ich rodičov pracoval v tomto členskom štáte počas minimálneho a nepretržitého obdobia piatich rokov v čase podania žiadosti o finančnú podporu, s cieľom podporiť zvýšenie podielu rezidentov, ktorí sú držiteľmi vysokoškolského diplomu, je v rozpore s právom EÚ.

Spojené veci C-401/15 až C-403/15 Depesme a Kerrou a i. (15. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb osôb – Práva pracovníkov – Rovnosť zaobchádzania – Sociálne výhody – Finančná podpora na vysokoškolské štúdium – Podmienka príbuzenského vzťahu – Pojem ‚dieťa‘ – Dieťa manželského partnera alebo registrovaného partnera – Príspevok na výživu tohto dieťaťa“

Spory v tejto veci sa týkali nepriznania štátnej finančnej podpory na vysokoškolské štúdium luxemburskými orgánmi trom študentom z dôvodu, že podľa vnútroštátnej právnej úpravy ich nemožno kvalifikovať ako „deti“ cezhraničného pracovníka, keďže iba ich nevlastný otec pracoval v Luxembursku. Súdny dvor rozhodol, že pod pojmom „dieťa“ cezhraničného pracovníka v danom kontexte treba v súlade s právom EÚ chápať nielen biologické dieťa tohto pracovníka, ale aj jeho nevlastné dieťa. V oblasti sociálnych výhod sa totiž príbuzenský vzťah definuje z ekonomického hľadiska. Musí teda platiť, že migrujúci pracovník ako nevlastný rodič skutočne prispieva na výživu daného dieťaťa, čo môže vyplývať z objektívnych skutočností bez potreby konkrétneho preukazovania reálneho prispievania.

O. Oblasť: Životné prostredie

C-272/15 Swiss International Air Lines (21. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2003/87/ES – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov – Povinnosť odovzdať emisné kvóty z letov medzi členskými štátmi Únie a väčšinou tretích krajín – Rozhodnutie č. 377/2013/EÚ – Článok 1 – Dočasná výnimka – Vylúčenie letov s priletom na letisko alebo s odletom z letiska na území Švajčiarska – Rozdielne zaobchádzanie s tretími štátmi – Všeobecná zásada rovnosti zaobchádzania – Neuplatniteľnosť“

Návrh v tejto veci sa týkal platnosti rozhodnutia 377/2013 a nápravného opatrenia z titulu emisných kvót skleníkových plynov, ktoré odovzdala letecká spoločnosť Swiss International z letov s priletom na letisko alebo s odletom z letiska na území Švajčiarska uskutočnených počas roka 2012. Zo skúmania uvedeného rozhodnutia z hľadiska zásady rovnosti zaobchádzania nevyplývala žiadna skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť tohto rozhodnutia, keďže dočasná výnimka, pokiaľ ide o odovzdávanie emisných kvót skleníkových plynov z letov uskutočnených počas roka 2012 medzi členskými štátmi EÚ a väčšinou tretích krajín, sa neuplatňuje najmä na lety s priletom na letisko alebo s odletom z letiska nachádzajúceho sa vo Švajčiarsku.

C-444/15 Associazione Italia Nostra Onlus (21. 12. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 2001/42/ES – Posudzovanie účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie – Článok 3 ods. 3 – Plány a programy, ktoré vyžadujú environmentálne posudzovanie iba v prípade, ak členské štáty určia, že majú pravdepodobne významné účinky na životné prostredie – Platnosť vzhľadom na Zmluvu o FEÚ a Chartu základných práv Európskej únie – Pojem využívanie ‚malých území na miestnej úrovni‘ – Vnútroštátna právna úprava, ktorá odkazuje na plochu dotknutých území“

Mestské zastupiteľstvo Benátok schválilo v súvislosti s projektom stavebných prác na ostrove nachádzajúcom sa v Benátskej lagúne plán, ktorý bol predmetom posudzovania účinkov na životné prostredie podľa smernice o biotopoch s pozitívnym výsledkom, avšak nebol predmetom environmentálneho posudzovania v zmysle smernice o EIA. Pri preskúmaní platnosti čl. 3 ods. 3 smernice o EIA Súdny dvor nedospel k záveru o jeho neplatnosti. Ďalej uvedené ustanovenie vyložil tak, že pojem „malé územia na miestnej úrovni“ musí byť vymedzený na základe plochy dotknutého územia za splnenia podmienok, že (i) plán alebo program je predmetom prípravy a/alebo schvaľovania miestnym orgánom, a nie regionálnym alebo vnútroštátnym orgánom a že (ii) toto územie v rámci územnej pôsobnosti miestneho orgánu predstavuje v pomere k tejto územnej pôsobnosti malú plochu.

C-460/15 Schaefer Kalk (19. 1. 2017)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii – Smernica 2003/87/ES – Plán monitorovania – Nariadenie (EÚ) č. 601/2012 – Článok 49 ods. 1 a bod 10 prílohy IV – Výpočet emisií zariadenia – Odpočítanie prevedeného oxidu uhličitého (CO₂) – Vyňatie CO₂ použitého na výrobu vyzrážaného uhličitanu vápenatého – Platnosť vyňatia“

Spoločnosti Schaefer Kalk nebolo na základe čl. 49 ods. 1 druhej vety nariadenia 601/2012 a bodu 10 jeho prílohy IV umožnené odpočítať oxid uhličitý (CO₂) vyprodukovaný v zariadení na kalcináciu vápna, ktorý bol prevedený do zariadenia na výrobu vyzrážaného uhličitanu vápenatého, od emisií podliehajúcich povinnosti monitorovania. Súdny dvor rozhodol, že predmetné ustanovenia nariadenia 601/2012 sú neplatné v rozsahu, v akom do emisií zo zariadenia na kalcináciu vápna systematicky zahŕňajú oxid uhličitý (CO₂) prevedený do iného zariadenia na účely výroby vyzrážaného uhličitanu vápenatého, a to bez ohľadu na to, či dochádza alebo nedochádza k uvoľňovaniu tohto oxidu uhličitého do atmosféry.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

T-474/15 GGP Italy v. Európska komisia (26. 1. 2017)

„Ochrana zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov a pracovníkov – Smernica 2006/42/ES – Ochranná doložka – Vnútroštátne opatrenia na stiahnutie kosačky na trávnik z trhu a zakázanie uvedenia na trh – Požiadavky týkajúce sa ochranných zariadení – Nasledujúce verzie harmonizovanej normy – Právna istota – Rozhodnutie Komisie, ktorým sa vyhlasuje opatrenie za odôvodnené – Nesprávne právne posúdenie“

Všeobecný súd v tomto konaní posudzoval situáciu, ktorá vznikla v nadväznosti na uplatnenie ochrannej doložky v čl. 11 smernice o strojových zariadeniach. V tejto súvislosti uviedol, že EK nemá povinnosť pri aplikácii uvedeného článku najprv preskúmať zákonnosť opatrení prijatých vnútroštátnymi orgánmi vedúcich k spusteniu ochrannej doložky. Ďalej posudzoval, či možno predpokladať zhodu so smernicou na základe harmonizovanej normy, ktorá bola vytvorená pre účely skoršej smernice. Uviedol, že pokiaľ nenadobudla účinnosť nová harmonizovaná norma, zostáva

v platnosti predchádzajúca, ibaže by bolo výslovne uvedené inak. Napokon, ide iba o predpoklad zhody, ktorý členskému štátu ani EK nebráni v prípade pochybností uplatniť ochrannú doložku. Pri oboch uvedených posúdeniach pritom Všeobecný súd vzal do úvahy potrebu ochrany zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov a pracovníkov.

B. Oblasť: Dane

T-658/16 Mido Slovakia v. Európska komisia (1. 2. 2017)

„Žaloba o neplatnosť – Odloženie sťažnosti – Nezačatie konania o nesplnení povinnosti Komisiou – Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou – Neexistencia priamej dotknutosti – Zjavná neprípustnosť“

V tomto prípade podala slovenská spoločnosť Mido Slovakia žalobu proti rozhodnutiu EK o odložení sťažnosti, ktorou sa táto spoločnosť domáhala začatia konania o nesplnení povinnosti proti Slovenskej republike v súvislosti so zlučiteľnosťou slovenského daňového práva s právom EÚ. Všeobecný súd žalobu zamietol ako zjavne neprípustnú, a to bez toho, aby žalobu doručil EK. Podľa ustálenej judikatúry totiž jednotlivci nie sú oprávnení napadnúť rozhodnutie EK nezačať konanie o nesplnení povinnosti proti členskému štátu. Uvedené rozhodnutia totiž spadajú pod diskrečnú právomoc EK.

C. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-112/13 Mondelez UK Holdings & Services v. EUIPO (15. 12. 2016)

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Trojrozmerná ochranná známka – Tvar čokoládovej tabule – Absolútne dôvody zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Rozlišovacia spôsobilosť získaná používaním – Článok 7 ods. 1 písm. b) a ods. 3 nariadenia (ES) č. 207/2009 – Článok 52 ods. 1 a 2 nariadenia (ES) č. 207/2009“

Odvolací senát EUIPO zamietol žiadosť spoločnosti Mondelez o výmaz trojrozmernej ochrannej známky, ktorá zodpovedá známemu výrobku Kit Kat 4 fingers, zapísanej pre cukríky, pekárenské výrobky, cukrovinárske výrobky, keksy, zákusky a oblátky. Odôvodnil to tým, že uvedená ochranná známka získala rozlišovaciu spôsobilosť používaním v EÚ. Všeobecný súd zvrátil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO a uviedol, že žiadny z dôkazov, ktoré EUIPO zohľadnil, nepreukazuje používanie ochrannej známky pre pekárenské výrobky, cukrovinárske výrobky, zákusky a oblátky. Zároveň uviedol, že pre spornú ochrannú známku bola preukázaná rozlišovacia spôsobilosť získaná používaním len v 10 štátoch EÚ a EUIPO nemohol platne uzavrieť svoje skúmanie bez toho, aby sa vyjadril k vnímaniu ochrannej známky zo strany príslušnej verejnosti vo všetkých štátoch EÚ v relevantnom období, teda v roku 2002. Voči tomuto rozsudku boli podané dve odvolania.¹⁴

¹⁴ Konania na Súdnom dvore vo veci C-84/17 P a C-85/17 P.

T-529/15 Intesa Sanpaolo v. EUIPO (15. 12. 2016)

„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška obrazovej ochrannej známky Európskej únie START UP INITIATIVE – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Povinnosť odôvodnenia – Článok 75 nariadenia č. 207/2009“

V tomto spore Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO, ktorý zamietol zápis obrazovej ochrannej známky, obsahujúcej slová „start up initiative“ a bublinu z komiksu, z dôvodu, že nemá žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť. V rámci posúdenia Všeobecný súd uviedol, že relevantná verejnosť je spôsobilá pochopiť výrazy „start-up“ aj „initiative“, pričom slovné spojenie „start-up“ sa používa na označenie novozaložených podnikov a je aj súčasťou hovorového jazyka. Zároveň Všeobecný súd uviedol, že verejnosť nebude vnímať prihlasovaný tvar ako bublinu z komiksu, ale skôr ako jednoduchý rámeček, ktorý by si spotrebitelia nevedeli zapamätať.

T-510/15 Mengozzi v. EUIPO (2. 2. 2017)

T-696/15 Bodegas Vega Sicilia v. EUIPO (9. 2. 2017)

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka Európskej únie TOSCORO – Skoršie chránené zemepisné označenie ‚Toscana‘ – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie tempa VEGA Sicilia – Absolútny dôvod zamietnutia – Článok 142 nariadenia (ES) č. 40/94 – Články 13 a 14 nariadenia (EHS) č. 2081/92 – Čiastočné vyhlásenie neplatnosti – Ochranná známka obsahujúca zemepisné označenie – Článok 7 ods. 1 písm. j) nariadenia (ES) č. 207/2009 “

Podľa Všeobecného súdu platí, že ak sa navrhovaná ochranná známka podobá na skoršie chránené zemepisné označenie alebo označenie, ktoré má zápis v registri označení pôvodu a zemepisných označení vín alebo liehovín, ide o absolútny dôvod zamietnutia zápisu. Navyše, vo veci T-696/15 Všeobecný súd uviedol, že argument, že ochranná známka je súčasťou série alebo rodiny podobných ochranných známok, ktoré získali dobré meno používaním, je potrebné zamietnuť. Aj keď dobré meno rodiny ochrannej známky môže prispieť k vysokej rozlišovacej spôsobilosti, tento argument je možné použiť len pri relatívnych dôvodoch zamietnutia. Naopak, pri absolútnych dôvodoch zamietnutia je irelevantný. Obe žaloby Všeobecný súd zamietol a potvrdil rozhodnutia EUIPO.

T-16/16 Mast-Jägermeister v. EUIPO (9. 2. 2017)

Dizajn Spoločenstva – Prihláška dizajnu Spoločenstva zobrazujúceho poháre – Pojem ‚vyobrazenie dizajnu vhodné na reprodukciu‘ – Nepresnosť vyobrazenia, pokiaľ ide o rozsah požadovanej ochrany – Odmietnutie odstrániť nedostatky – Odmietnutie priznať deň podania – Články 36 a 46 nariadenia (ES) č. 6/2002 – Článok 4 ods. 1 písm. e) a článok 10 ods. 1 a 2 nariadenia (ES) č. 2245/2002“

Všeobecný súd sa v tomto konaní zaoberal určením dňa podania prihlášky dizajnu. Žalobca podal prihlášku dizajnu pre „poháre“, avšak toto označenie nezodpovedalo vyobrazeniu dizajnu, keďže na ňom bola okrem pohárov aj fľaša. Všeobecný súd uviedol, že ak sú vyobrazenia nepresné a neumožňujú jednoznačne určiť predmet ochrany dizajnu, tak prihláška dizajnu nespĺňa povinné náležitosti v čl. 36 ods. 1 nariadenia 6/2002. Preto je za deň podania prihlášky potrebné považovať až deň odstránenia nedostatkov v prihláške. Všeobecný súd preto žalobu zamietol.

Spojené veci T-828/14 a T-829/14 Antrax It v. EUIPO (16. 2. 2017)

„Dizajn Spoločenstva – Konanie o výmaze – Zapísané dizajny Spoločenstva predstavujúce radiátorové rebrá – Skoršie dizajny – Námietka nezákonnosti – Článok 1d nariadenia (ES) č. 216/96 – Článok 41 ods. 1 Charty základných práv – Zásada nestrannosti – Zloženie odvolacieho senátu – Dôvod výmazu – Nedostatok osobitého charakteru – Článok 6 a článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 6/2002 – Vykonanie rozsudku zo strany EUIPO, ktorým sa zrušuje rozhodnutie jeho odvolacích senátov – Saturácia stavu v danej oblasti – Dátum posúdenia“

Všeobecný súd sa v tomto rozsudku okrem iného venoval aj tomu, či čl. 1d nariadenia č. 216/96 porušuje povinnosť nestrannosti v zmysle čl. 41 ods. 1 Charty, keďže nestanovuje povinnosť zmeny zloženia odvolacieho senátu, keď sa po zrušení rozhodnutia EUIPO Všeobecným súdom odvolanie vráti tomu istému senátu, ktorý rozhodoval predtým. Všeobecný súd uviedol, že konanie pred odvolacím senátom EUIPO nemá súdnu ale správnu povahu a žiadne právne pravidlo ani zásada nebránia tomu, aby správny orgán poveril tých istých úradníkov opätovným preskúmaním veci. Vrátenie veci tomu istému odvolaciemu senátu teda neporušuje povinnosť nestrannosti správneho orgánu v zmysle čl. 41 ods. 1 Charty.

D. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-169/08 RENV DEI v. Európska komisia (15. 12. 2016)

T-421/09 RENV DEI v. Európska komisia (15. 12. 2016)

„Hospodárska súťaž – Zneužitie dominantného postavenia – Grécky trh s dodávkami hnedého uhlia a grécky veľkoobchodný trh s elektrickou energiou – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 86 ods. 1 ES v spojení s článkom 82 ES – Udelenie alebo zachovanie platnosti práv na ťažbu hnedého uhlia vo verejných ložiskách v prospech verejného podniku – Vymedzenie relevantných trhov – Existencia nerovnosti príležitostí – Povinnosť odôvodnenia – Legitímna dôvera – Zneužitie právomoci – Proporcionalita“

Všeobecný súd opätovne skúmal legalitu rozhodnutia EK, v zmysle ktorého udelenie výlučnej licencie na prieskum a ťažbu hnedého uhlia zo strany Grécka spoločnosti DEI vytvorilo pre hospodárske subjekty nerovnakú situáciu a umožňovalo spoločnosti DEI udržať si a posilniť svoje dominantné postavenie na gréckom trhu s elektrickou energiou. Prvé rozsudky Všeobecného súdu¹⁵ Súdny dvor zrušil kvôli nesprávnemu záveru Všeobecného súdu, že EK bola na účely preukázania porušenia čl. 86 ods. 1 ES v spojení s čl. 82 ES povinná preukázať existenciu skutočného zneužívania a nemohla sa uspokojiť s konštatovaním iba potenciálneho protisúťažného následku vyplývajúceho zo štátneho opatrenia¹⁶. Všeobecný súd po vrátení veci opätovne preskúmal rozhodnutie EK vo svetle žalobných dôvodov, najmä pokiaľ išlo o vymedzenie relevantného trhu, posúdenie zneužitia hospodárskej súťaže, tvrdenú existenciu nerovnosti príležitostí v neprospech nových konkurentov, porušenie zmluvnej

¹⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 20. septembra 2012 vo veci T-169/08 *DEI v. Európska komisia*, EU:T:2012:448 a rozsudok Všeobecného súdu z 20. septembra 2012 vo veci T-421/09 *DEI v. Európska komisia*, EU:T:2012:450.

¹⁶ Rozsudok Súdneho dvora zo 17. júla 2014 vo veci C-553/12 P *Európska Komisia v. DEI*, EU:C:2014:2083 a rozsudok Súdneho dvora zo 17. júla 2014 vo veci C-554/12 P *Európska Komisia v. DEI*, EU:C:2014:2085.

slobody ako aj viaceré procedurálne dôvody. Obe žaloby však zamietol a správnosť rozhodnutia EK potvrdil.

T-758/14 Infineon Technologies v. Európska komisia (15. 12. 2016)

T-762/14 Philips a Philips France v. Európska komisia (15. 12. 2016)

„Hospodárska súťaž – Kartely a zosúladené postupy – Čipy inteligentných kariet – Rozhodnutie konštatujúce porušenie článku 101 ZFEÚ – Výmena citlivých obchodných informácií – Porušenie z pohľadu predmetu – Jediné a nepretržité porušenie – Zásada dobrej správy – Povinnosť starostlivosti – Dôkaz – Oznámenie o spolupráci z roku 2006 – Oznámenie o vedení konania – Premlčanie – Usmernenia k metóde stanovovania pokút z roku 2006 – Hodnota tržieb“

Všeobecný súd zamietol návrhy žalobcov a potvrdil pokuty, ktoré im udelila EK za účasť na karteli čipov do inteligentných kariet. Okrem iného uviedol, že nakoľko mal zosúladený postup protisúťažný charakter z pohľadu jeho predmetu, nebolo potrebné skúmať dopady postupu na trh. Tiež dospel k záveru, že hoci je potrebná určitá opatrnosť, pokiaľ ide o dôkazy poskytnuté podnikmi žiadajúcimi o zhovievavosť, zámer dosiahnuť zníženie pokuty v súlade s oznámením o spolupráci nemusí nutne podnecovať na predkladanie skreslených dôkazov. Takýto dôkaz nemožno považovať za menej výpovedný, než informáciu dobrovoľne poskytnutú podnikom. Napokon platí, že podniky nepredložili žiadne argumenty, ktoré by preukazovali, že EK pochybila pri výpočte uložených pokút. Súd preto nemohol nahradiť posúdenie EK svojim vlastným a pokuty prípadne znížiť/zrušiť. Neobmedzená právomoc v tejto oblasti totiž neznamená povinnosť preskúmania z úradnej povinnosti.

E. Oblasť: Inštitucionálne právo

T-577/14 Gascogne Sack Deutschland a Gascogne v. Európska únia (10. 1. 2017)

T-479/14 Kendrion v. Európska únia (1. 2. 2017)

T-725/14 Aalberts Industries v. Európska únia (1. 2. 2017)

T-40/15 ASPLA a Armando Álvarez v. Európska únia (17. 2. 2017)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Presnosť žaloby – Prípustnosť – Článok 47 Charty základných práv – Primeraná lehota na rozhodnutie – Osobitné okolnosti veci – Význam sporu – Zložitosť sporu – Správanie účastníkov konania a výskyt prekážok v konaní – Absencia neodôvodneného obdobia nečinnosti – Strata príležitosti – Majetková a nemajetková ujma – Príčinná súvislosť – Premlčanie – Úroky z časti neuhradenej pokuty – Náklady na bankovú záruku“

Vo vyššie uvedených konaniach sa Všeobecný súd zaoberal návrhmi žalobcov, ktorými sa domáhali náhrady škody z dôvodu porušenia ich práva na rozhodnutie v primeranej lehote zo strany Súdneho dvora EÚ. Ide o prvé štyri konania svojho druhu. V prípade konaní vo veci T-577/14, T-479/14 a T-40/15 súd dospel k záveru, že obdobie medzi skončením písomnej časti a otvorením ústnej časti trvalo o 20 mesiacov viac, ako súd považoval za primerané. Z tohto dôvodu žalobcom vznikla majetková ujma vo forme nákladov na bankovú záruku poskytnutú EK. Súd rovnako vo veci T-577/14 a T-479/14 uznal aj nemateriálnu ujmu, nakoľko žalobcovia sa ocitli v stave neistoty, ktorý prekračuje mieru neistoty zvyčajne spôsobenú bežne trvajúcim sporom. Všetkým vyššie uvedeným žalobcom preto Všeobecný súd priznal náhradu majetkovej, resp. aj nemajetkovej ujmy, avšak v značne nižšej výške, ako

požadovali. Pokiaľ išlo o konanie vo veci T-725/14, súd žalobu zamietol, nakoľko v tomto prípade nedošlo k žiadnemu neodôvodnenému obdobiu nečinnosti pri riešení veci.

T-140/16 R II Le Pen v. Európsky parlament (16. 2. 2017)

T-624/16 R Gollnisch v. Európsky parlament (16. 2. 2017)

T-626/16 R Troszczynski v. Európsky parlament (16. 2. 2017)

„Predbežné opatrenie – člen Európskeho parlamentu – vymáhanie vrátenia príspevkov na asistenta započítaním – žiadosť o odklad výkonu rozhodnutia – neexistencia naliehavosti“

V týchto veciach žalobcovia, členovia Európskeho parlamentu, žiadali o odklad výkonu rozhodnutí Európskeho parlamentu, na základe ktorých sa vymáhajú neoprávnene vyplatené sumy prostredníctvom parlamentných príspevkov. Žalobcovia okrem iného uviedli, že vymáhanie vrátenia príspevkov im bráni vykonávať efektívne a nezávisle ich poslanecký mandát. Všeobecný súd zamietol návrhy na predbežné opatrenia a uviedol, že žalobcovia nepreukázali splnenie podmienky naliehavosti. Skutočnosť, že Európsky parlament zabezpečuje vrátenie príspevkov formou započítania, nemôže byť považovaná za okolnosť, ktorá môže ovplyvniť efektívne a nezávislé vykonávanie poslaneckého mandátu žalobcov.

F. Oblasť: Mimozmluvná zodpovednosť EÚ

T-749/15 Nausicaa Anadyomène a Banque d'escompte v. ECB (24. 1. 2017)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Hospodárska a menová politika – ECB – Národné centrálné banky – Reštrukturalizácia gréckeho verejného dlhu – Program nákupu dlhopisov – Dohoda o výmene dlhopisov, z ktorej mali prospech len centrálné banky Eurosystemu – Zahrnutie súkromného sektora – Doložky o spoločnom postupe veriteľov – Podpora kvality zábezpeky vo forme systému odkúpenia určeného na potvrdenie kvality dlhopisov ako zábezpeky – Súkromní veritelia – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom – Legitímna dôvera – Rovnosť zaobchádzania“

V tomto konaní sa žalobcovia domáhali náhrady škody, ktorú údajne utrpeli v dôsledku viacerých rozhodnutí ECB prijatých v rámci reštrukturalizácie gréckeho dlhu. Všeobecný súd svojím rozsudkom žalobu zamietol, a teda vylúčil akúkoľvek zodpovednosť zo strany ECB. Tým potvrdil predchádzajúcu judikatúru týkajúcu sa fyzických osôb, disponujúcich gréckymi dlhovými nástrojmi¹⁷. Podľa Všeobecného súdu sa komerčné banky nemôžu spoliehať na ochranu legitímnych očakávaní alebo na princíp právnej istoty v oblasti monetárnej politiky, ktorej cieľom je neustále reagovať na zmeny hospodárskej situácie. Žiaden z aktov alebo vyhlásení ECB nenabádal investorov na nadobudnutie alebo ponechanie si gréckych dlhových nástrojov. ECB iba obnovila zabezpečovací charakter týchto nástrojov za účelom dočasnej ochrany stability a riadneho fungovania Eurosystemu v reakcii na mimoriadnu situáciu na finančnom trhu. Všeobecný súd tiež uviedol, že sa nemožno dovolávať ani zásady rovnosti zaobchádzania, pretože komerčné banky a súkromní investori disponujúci gréckymi

¹⁷ Rozsudok Všeobecného súdu zo 7. októbra 2015 vo veci T-79/13 *Accorinti a i. v. ECB*, EU:T:2015:756.

dlhovými nástrojmi na jednej strane, a ECB a národné centrálné banky na strane druhej, neboli v porovnateľnej situácii.

G. Oblasť: Občianstvo EÚ

T-646/13 Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe v. Európska komisia (3. 2. 2017)

„Inštitucionálne právo – Európska iniciatíva občanov – Ochrana národnostných a jazykových menšín a posilnenie kultúrnej a jazykovej rozmanitosti v Únii – Zamietnutie registrácie – Zjavná neexistencia legislatívnych právomocí Komisie – Povinnosť odôvodnenia – Článok 4 ods. 2 písm. b) a článok 4 ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 211/2011“

Žaloba v tejto veci smerovala voči rozhodnutiu EK, ktorým odmietla zaregistrovať návrh európskej iniciatívy občanov s názvom „*Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe*“. Deklarovaným cieľom tejto iniciatívy bolo zlepšenie ochrany národnostných a jazykových menšín a posilnenie kultúrnej a jazykovej diverzity v EÚ. Všeobecný súd žalobe vyhovel a napadnuté rozhodnutie zrušil. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia totiž bolo nedostatočné. Neumožňovalo totiž žalobcovi spoznať dôvody zamietnutia registrácie a na základe toho podniknúť ďalšie kroky (napr. predloženie upraveného návrhu). Zároveň znemožnilo Všeobecnému súdu preskúmať zákonnosť zamietnutia registrácie. V konaní sa riešila aj otázka, či EK môže zaregistrovať návrh európskej iniciatívy občanov aj čiastočne, ak iba časť spĺňa stanovené požiadavky. Túto otázku však Všeobecný súd ponechal otvorenú.

H. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

T-145/15 Rumunsko v. Európska komisia (16. 2. 2017)

„EPZF a EPFRV – Opatrenia vzťahujúce sa na plochu – Výdavky vylúčené z financovania – Paušálne finančné opravy – Článok 52 nariadenia (EÚ) č. 1306/2013 – Povinnosť odôvodnenia – Proporcionalita“

Rumunsko sa v tomto konaní domáhalo čiastočného zrušenia vykonávacieho rozhodnutia EK 2015/103, ktorým sa z financovania EÚ vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci EPZF a EPFRV. Konkrétne namietalo, že sa EK dostatočne nevysporiadala s jeho argumentmi, ktoré odôvodňovali individuálne hodnotenie nedostatkov namiesto uloženia paušálnych finančných opráv, ako to urobila EK. Všeobecný súd napadnuté rozhodnutie EK pre nedostatok odôvodnenia zrušil v rozsahu, v akom sa týka Rumunska.

I. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-189/14 Deza v. Európska chemická agentúra (13. 1. 2017)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty, ktoré má k dispozícii ECHA a ktoré obsahujú informácie predložené v rámci konania týkajúceho sa žiadosti o povolenie k používaniu látky bis(2-etylhexyl)ftalát (DEHP) – Rozhodnutie o sprístupnení niektorých informácií považovaných žalobcom za dôverné – Výnimka týkajúca sa ochrany obchodných záujmov – Pojem „súkromný život“ – Právo na vlastníctvo – Povinnosť uviesť odôvodnenie“

Všeobecný súd v tomto konaní potvrdil rozhodnutie Európskej chemickej agentúry (ECHA) o sprístupnení niektorých informácií predložených žalobcom (spoločnosťou so sídlom v ČR) v rámci konania o žiadosti o povolenie uvedenia látky bis(2-ethylhexyl)ftalát (DEHP) na trh na základe nariadenia 1907/2006, ktoré žalobca považoval za dôverné. Súd okrem iného uviedol, že na rozdiel od prípadov, v ktorých Súdny dvor pripustil uplatnenie všeobecných domniek nesprístupňovania dokumentov, nariadenie 1907/2006 výslovne upravuje vzťah medzi ním a nariadením 1049/2001. Z nariadenia 1907/2006 teda nemôže vyplývať všeobecná domnienka, a preto nie je možné pripustiť, že by dokumenty poskytnuté agentúre ECHA v rámci povoľovacieho konania v zmysle nariadenia 1907/2006 spadali ako celok pod výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov žiadateľov o povolenie.

T-727/15 Justice & Environment v. Európska komisia (23. 1.2017)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkajúce sa konania o nesplnení povinnosti, ktoré iniciovala Komisia proti Českej republike – Zamietnutie prístupu – Výnimka týkajúca sa ochrany inšpekcii, vyšetrovania a kontroly – Všeobecná domnienka – Prevažujúci verejný záujem – Aarhuský dohovor – Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd“

Všeobecný súd v tomto konaní zamietol žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutí EK o nesprístupnení niektorých dokumentov obsiahnutých v spise ku konaniu o nesplnení povinnosti proti Českej republike s ohľadom na uplatňovanie smernice 2008/50 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe. Okrem iného uviedol, že všeobecnými tvrdeniami ohľadom ochrany životného prostredia a ľudského zdravia nemožno preukázať prevažujúci verejný záujem na sprístupnení dokumentov, a napriek tomu, že ho súd k tomu vyzval, žalobca žiadne konkrétne odôvodnenie neposkytol. Súd navyše uviedol, že ani Aarhuský dohovor a ani Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd neodporujú všeobecným domnienkam nesprístupnenia.

J. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-248/13 FK v. Európska komisia (13. 12. 2016)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom – Nariadenie (ES) č. 881/2002 – Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov osoby zaradenej do zoznamu zostaveného orgánom Organizácie Spojených národov – Zaradenie mena tejto osoby do zoznamu uvedeného v prílohe I nariadenia (ES) č. 881/2002 – Žaloba o neplatnosť – Primeraná lehota – Povinnosť preskúmať a odôvodniť opodstatnenosť uvádzaných dôvodov – Súdne preskúmanie“

Spor sa týkal zápisu mena žalobcu na zoznam reštriktívnych opatrení prijatých v nadväznosti na jeho označenie Sankčným výborom Bezpečnostnej rady OSN ako osoby spojenej s organizáciou Al-Káida. Všeobecný súd žalobu sčasti odmietol ako neprípustnú a sčasti zamietol ako neodôvodnenú. Rozsudok je zaujímavý najmä z hľadiska spôsobu, akým Všeobecný súd nakladal s dôkazmi, ktoré predložila EK,

aby Všeobecnému súdu v súlade s judikatúrou vo veci *Kadi II*¹⁸ umožnila zistiť, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté na dostatočnom faktickom základe, pričom niektoré z týchto dôkazov sú spravodajského pôvodu a pochádzajú od orgánov Spojeného kráľovstva.

T-255/15 Almaz-Antey Air and Space Defence v. Rada EÚ (25. 1. 2017)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia vzhľadom na konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny – Zmrazenie finančných prostriedkov – Právnická osoba, ktorá podporuje, materiálne alebo finančne, konanie, ktorým sa narúša alebo ohrozuje územná celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny – Proporcionalita – Povinnosť odôvodnenia – Právo na obhajobu – Právo na účinnú súdnu ochranu – Základné práva – Zjavne nesprávne posúdenie“

Žalobkyňa je ruská štátom vlastnená spoločnosť, ktorá vyrába okrem iného protiletadlové zbrane, ktoré dodáva ruskej armáde. Žalobou sa domáhala zrušenia zápisu svojho mena na zoznam reštriktívnych oparení. Všeobecný súd žalobu zamietol. Ide pritom o prvý rozsudok, ktorý sa týka zmrazenia finančných prostriedkov ruskej spoločnosti v rámci krízy na Ukrajine. Podľa Všeobecného súdu Rada pri prijímaní sporných opatrení dodržala zásadu proporcionality, preukázala značnú mieru závislosti spoločnosti od Ruska, ako aj to, že Rusku dodávala zbrane. Nebolo pritom potrebné, aby žalobkyňa tieto zbrane sama dodávala na Ukrajinu, ani aby bolo preukázané ich využitie v tomto konflikte. Postačovalo, že ich dodávala Rusku, ktorého zapojenie do konfliktu na Ukrajine, a to najmä prostredníctvom dodávok zbraní a vojenského vybavenia separatistom, bolo preukázané. Zostrelenie civilného letu MH17 spoločnosti Malaysian Airlines, pri ktorom existuje podozrenie, že boli použité zbrane žalobkyne, pritom pre posúdenie veci nebolo určujúce.

K. Oblasť: Spoločná obchodná politika

T-466/14 Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (15. 12. 2016)

„Colná únia – Dovoz výrobkov z tuniaka zo Salvádu – Dodatočné vybratie dovozného cla – Žiadosť o nevybratie dovozného cla – Článok 220 ods. 2 písm. b) a článok 236 nariadenia (EHS) č. 2913/92 – Právo na riadnu správu vecí verejných v rámci článku 872a nariadenia (EHS) č. 2454/93 – Chyba, ktorú príslušné orgány za normálnych okolností nemohli zistiť“

Predmetom žaloby bolo rozhodnutie EK, ktorým sa čiastočne zamietlo odpustenie dovozného cla na tovar zo spracovaného tuniaka, ktorý bol deklarovaný ako pochádzajúci zo Salvádu. Zamietnutie bolo dôsledkom zistenia porušenia pravidiel systému všeobecných colných preferencií. Všeobecný súd za daných okolností pripustil možnosť uplatnenia domnienky v čl. 220 ods. 2 písm. b) druhom pododseku colného kódexu, že chybu, ku ktorej došlo pri vydaní osvedčení o pôvode a kontrole podmienok uplatnenia preferenčných režimov, nebolo za normálnych okolností možné zistiť, ak k uvedenej chybe došlo v určitom režime. Dodal však, že nejde o nevyvrátiteľnú domnienku, pretože preskúmanie žiadosti o dodatočné nevybratie dovozného cla sa musí vykonať aj s prihliadnutím na ďalšie

¹⁸ Rozsudok Súdneho dvora z 18. júla 2013 vo veci C-584/10 P *Kadi II*, C:2013:518.

kumulatívne podmienky uvedené v danom ustanovení. Tie v tomto prípade neboli splnené, a preto žalobu zamietol.

T-548/14 Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (15. 12. 2016)

„Colná únia – Dovoz výrobkov z tuniaka z Ekvádoru – Dodatočné vybratie dovozného cla – Žiadosť o nevybratie dovozného cla – Článok 220 ods. 2 písm. b) a článok 236 nariadenia (EHS) č. 2913/92 – Oznámenie dovozcom uverejnené v úradnom vestníku – Dobrá viera – Žiadosť o odpustenie dovozného cla – Článok 239 nariadenia (EHS) č. 2913/92“

Predmetom žaloby bolo rozhodnutie EK, ktorým sa čiastočne zamietlo odpustenie dovozného cla na tovar zo spracovaného tuniaka, ktorý bol deklarovaný ako pochádzajúci z Ekvádoru. K zamietnutiu došlo z dôvodu zistenia porušenia pravidiel systému všeobecných colných preferencií pri tovare zo spracovaného tuniaka dovezenom z Kolumbie a Salvádoru. V oznámení EK dovozcom k uvedenému porušeniu sa totiž zároveň uvádzalo, že sa nedá vylúčiť ani pochybenie ďalších krajín, ktoré využívajú systém všeobecných colných preferencií. Vzhľadom na to sa podľa EK po zverejnení uvedeného oznámenia v Úradnom vestníku EÚ už viac nebolo možné dovolávať dobrej viery a bolo potrebné prijať všetky potrebné opatrenia na kontrolu dôkazov o pôvode. Všeobecný súd však rozhodol, že uvedené oznámenie nemožno v súlade so zásadou právnej istoty vykladať ako týkajúce sa aj dovozov z Ekvádoru, a preto nebolo možné od žalobkyne vyžadovať, aby zmenila svoj prístup v nadväznosti na jeho uverejnenie. Žalobe preto vyhovel a sporný článok napadnutého rozhodnutia zrušil.

T-199/04 RENV Gul Ahmed Textile Mills v. Rada EÚ (15. 12. 2016)

„Dumping – Dovoz bavlnenej posteľnej bielizne s pôvodom v Pakistane – Záujem na konaní – Začatie vyšetrovania – Vypočítaná normálna hodnota – Zjavne nesprávne posúdenie – Právo na obhajobu – Povinnosť odôvodnenia – Právo byť vypočítaný na pojednávaní – Porovnanie medzi normálnou hodnotou a exportnou cenou – Vrátenie dovozných ciel – Úprava – Škoda – Príčinná súvislosť – Právo WTO“

V tomto konaní išlo okrem iného o memorandum o porozumení medzi Pakistanom a ES, z ktorého pre niektoré produkty vyplývalo oslobodenie od cla, a súvisiace legislatívne opatrenia. Sporný bol vplyv týchto opatrení na legalitu napadnutého antidumpingového nariadenia, najmä pokiaľ ide o prípadnú povinnosť a spôsob ich zohľadnenia zo strany Rady pri určovaní ujmy výrobnému odvetviu EÚ. Súdny dvor v konaní o odvolaní rozhodol¹⁹, že uvedené legislatívne opatrenia nemôžu byť považované za iné známe faktory, ktoré spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu EÚ v zmysle čl. 3 ods. 7 základného nariadenia. Všeobecný súd v nadväznosti na to posudzoval vplyv uvedených legislatívnych opatrení na vymedzenie ujmy v zmysle čl. 3 ods. 2, ods. 5 a ods. 6 základného nariadenia. Uviedol, že ich netreba ani v tomto prípade zohľadňovať osobitne, pretože ich nemožno oddeliť od dovozov, už zohľadnených príslušnými inštitúciami pri posudzovaní spornej situácie. Všeobecný súd po posúdení aj ďalších žalobných dôvodov žalobu zamietol.

¹⁹ Rozsudok Súdneho dvora z 14. novembra 2013 vo veci C-638/11 P *Rada v. Gul Ahmed Textile Mills*, EU:C:2013:732.

T-512/09 RENV Rusal Armenal v. Rada EÚ (25. 1. 2017)

„Dumping – Dovozy určitých hliníkových fólií s pôvodom v Arménsku, Brazílii a Čínskej ľudovej republike – Definitívne antidumpingové clo – Zaobchádzanie v trhovom hospodárstve – Článok 2(7)(b) a (c) druhá zarážka nariadenia (ES) č. 384/96 – Kumulatívne posúdenie dovozov podliehajúcich antidumpingovým šetreniam – Článok 3(4)(a) a (b) nariadenia 384/96 – Ponuka podniku – Článok 8(3) nariadenia 384/96“

Všeobecný súd sa v tomto konaní opätovne zaoberal návrhom na čiastočné zrušenie nariadenia 925/2009, ktorým sa uložilo konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vybralo dočasné clo uložené na dovoz určitých hliníkových fólií s pôvodom v Arménsku, Brazílii a Číne. V svojom prvom rozsudku Všeobecný súd nariadenie zrušil v rozsahu, v akom sa týkalo žalobcu.²⁰ Súdny dvor však vyhovel odvolaniu podanému EK a rozsudok Všeobecného súdu zrušil a vrátil na ďalšie prejednanie z dôvodu, že cieľom čl. 2 ods. 7 základného nariadenia 384/96 nebolo splniť záväzky vyplývajúce z WTO.²¹ Všeobecný súd preskúmal zvyšné štyri žalobné dôvody a rozhodol, že nariadenie 925/2009 je v súlade s vybranými ustanoveniami základného nariadenia. Rada sa teda nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, zjavne nesprávneho posúdenia a ani neporušila svoju povinnosť odôvodnenia. Všeobecný súd tak žalobu ako celok zamietol.

T-191/14 Lubrizol France v. Rada EÚ (16. 2. 2017)

„Spoločný colný sadzovník – Nariadenie, ktorým sa pozastavujú autonómne clá v prípade určitých poľnohospodárskych a priemyselných výrobkov – Námietať k existujúcim pozastaveniam – Ekvivalencia produktov – Konanie o námietskach“

Žalobkyňa v tomto prípade namietala proti rozhodnutiu, ktorým sa zrušilo pozastavenie cla pre určité produkty, ktoré dováža. Okrem iného tvrdila, že tieto jej produkty nie sú identické, ekvivalentné alebo nahraditeľné produktmi inej spoločnosti, ktoré by boli v dostatočnom množstve dostupné v EÚ. Všeobecný súd v tejto súvislosti uviedol, že kritériá na posúdenie ekvivalencie sú prísne vymedzené v Oznámení Komisie o pozastavení uplatňovania autonómnych ciel a autonómnych colných kvótach, a preto nemožno prihliadať na iné kritériá. Medzi týmito kritériami pritom neexistuje hierarchia, ich dodržanie si preto vyžaduje celkové posúdenie. Keďže sa žalobkyni nepodarilo preukázať rozdiel v produktoch ani iné pochybenia Rady, jej žaloba bola zamietnutá.

L. Oblasť: Štátna pomoc

T-92/11 RENV Andersen v. Európska komisia (18. 1. 2017)

„Štátna pomoc – Železničná doprava – Pomoc priznaná dánskymi orgánmi verejnej spoločnosti Danske Statsbaner (DSB) – Zmluvy o dopravných službách vo verejnom záujme na dodávku služieb osobnej železničnej dopravy medzi Kodaňou a Ystedom – Rozhodnutie konštatujúce zlučiteľnosť štátnej pomoci“

²⁰ Rozsudok Všeobecného súdu z 5. novembra 2013 vo veci T-512/09 *Rusal Armenal v. Rada EÚ*, EU:T:2013:571.

²¹ Rozsudok Súdneho dvora z 16. júla 2015 vo veci C-21/14 P *Európska komisia v. Rusal Armenal*, EU:C:2015:494.

s vnútorným trhom za určitých podmienok – Dočasná aplikácia pravidiel hmotného práva – Služba všeobecného hospodárskeho záujmu – Zjavne nesprávne posúdenie“

Žalobkyňa je spoločnosť prevádzkujúca autobusovú dopravu v Dánsku a iných krajinách. Prevádzkuje najmä linku z Kodane do Ystadu. Túto linku zároveň od roku 2002 prevádzkuje aj štátna spoločnosť DSB, ktorá je poskytovateľom železničnej dopravy, a to na základe zmlúv o dopravných službách vo verejnom záujme umožňujúcich kompenzácie za vykonané trasy. Žalobkyňa napadla rozhodnutie EK, podľa ktorého uvedené zmluvy zakladajú štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom pri splnení určitých podmienok. Všeobecný súd posudzoval len časť spornej pomoci poskytnutú od 3. decembra 2009, ako mu to uložil Súdny dvor²². Žalobu v merite veci zamietol, pričom jeho posúdenie neovplyvnila ani skutočnosť, že žalobkyňa poskytuje porovnateľné služby ako spoločnosť DSB.

M. Oblasť: Životné prostredie

T-177/13 TestBioTech a i. v. Európska komisia (15. 12. 2016)

„Životné prostredie – Geneticky modifikované výrobky – Geneticky modifikovaná sója MON 87701 x MON89788 – Zamietnutie žiadosti o interné preskúmanie rozhodnutia, ktorým sa povoľuje uvedenie na trh, ako nedôvodnej – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie“

V tomto konaní tri nemecké mimovládne organizácie napadli rozhodnutie EK, ktorým povolila uvedenie na trh produktov na báze geneticky modifikovanej sóje. EK ich žiadosti o interné preskúmanie zamietla, pričom práve toto zamietnutie bolo predmetom konania na Všeobecnom súde. Ide o prvé konanie, v ktorom Všeobecný súd rozhodoval v merite veci v nadväznosti na využitie práva požiadať o interné preskúmanie rozhodnutia EK podľa Aarhuského nariadenia. Všeobecný súd vysvetlil procesné aspekty podania takejto žaloby. Okrem iného uviedol, že hoci je jeho prieskum obmedzený len na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o interné preskúmanie, rozsah jeho posúdenia nie je obmedzenejší, ako keď spoločnosť žiada o zrušenie povolenia uvádzať na trh geneticky modifikované potraviny. Vzhľadom na to, že sa žalobkyniam nepodarilo dostatočne spochybniť zákonnosť rozhodnutia EK, Všeobecný súd žalobu zamietol. Voči tomuto rozsudku bolo podané odvolanie.²³

²² Pozri rozsudok Súdneho dvora zo 6. októbra 2015 vo veci C-303/13 P *Európska komisia v. Andersen*, EU:C:2015:647.

²³ Konanie na Súdnom dvore vo veci C-82/17 P.